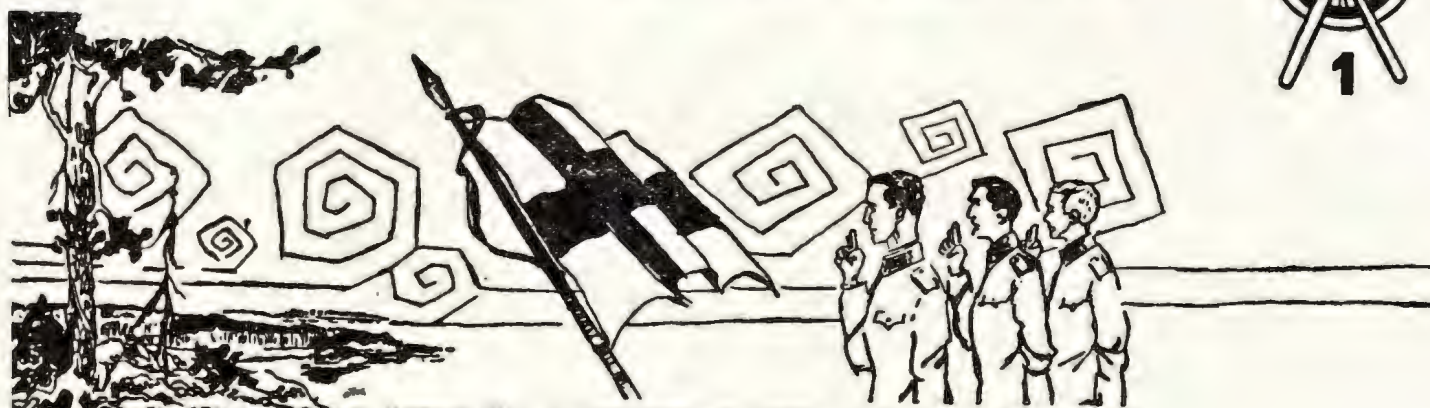

ETUPYÖRÄ

MEIDÄT SYNNYTTI SUOMEN VAPAAUS

POHJANMAAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN

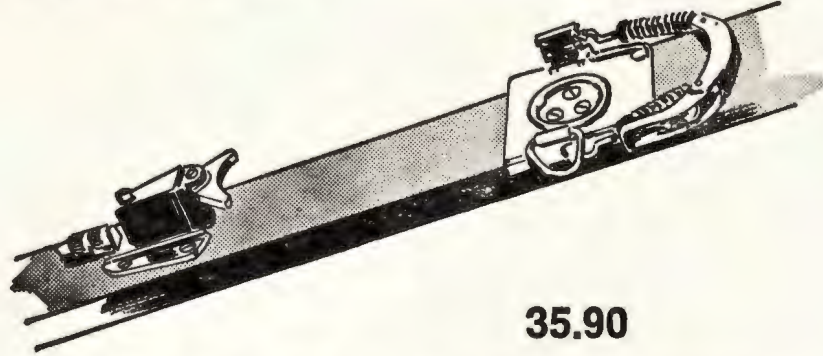
46-VUOTISJULKAISU

1967

Slalom on valttia

Nyt on aika hankkia slalom-välineet, sillä pujottelurinteet houkuttelevat vauhdikkaaseen ulkoiluun.

35.90

Slalomsiteet Ever New malli M. kaiset varmuussiteet. Kaaduttaessa
Erinomaiset, nykyaikaiset kannanta- siteet avautuvat automaattisesti.

Tervetuloa tutustumaan osastomme monipuolisiin valikoimiin!

SODANKYLÄN OSUUSKAUPPA
Urheiluosasto

VALION JUUSTOA

arki- ja juhlapöytään

SODANKYLÄN OSTOKESKUS

palvelee TEITÄ auliisti ja edullisesti
tarjoten runsaasta tavaravalikoimastaan
erikoisesti ASO- ja TIKLAS-tuotteita.

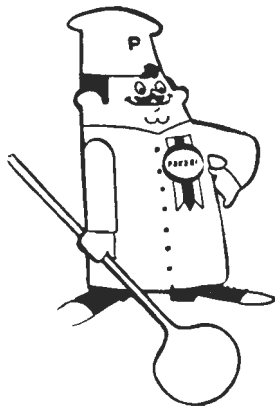
BAARISSAMME

voitte nauttia maukkaan ruoka-annoksen
sekä piristyä hyvällä TUKO-kahvilla ja
PAKARI-pullalla.

Tervetuloa!

Tilauspalvelumme puh. N:o 72, konttorimme 58 ja baarimme 350

SODANKYLÄN KAUPPA OSAKEYHTIÖ

**HYVÄN
LEIVÄN
YSTÄVILLE!**

PAKARI

paistaa
niin juhla- kuin arki-
pöytäänkin suussa su-
lavia

leivontatuotteita

sekä maukasta, ravit-
sevaa ja tasakypsää
ruokaleipää

PAKARI
LEIPOMO-KONDITORIA

lentävän luiston sukset

Rossignol

LUOTETTAVAT VÄLINEET RADOILLE JA RINTEILLE

TAVARATALOMME URHEILUTARVIKESASTOLTA

- ROSSIGNOL — LENTÄVÄN LUISTON SUKSET
 - ALLAIS 2000 — joustava metallisiksi erinomainen kaikenlaiseen lasketteluun — vuoden takuu
 - SOUPLES 68 — tyylikäs, huokea monikerrosteinen hikkorisuksi
 - RAPIT — saarnikerrosteinen slalomsuksi.
- LE TRAPPEUR — TYYLIKKÄITÄ TAKUUKENKIÄ
- LOOK NEWADA JA TYROLIA SITEITÄ
- TERAS- JA LASIKUITUSAUVOJA
Suojalaseja, käsineitä, TOKO-voiteita...

MANNERMAA

SODANKYLÄ

SODANKYLÄN OSUUSKASSA

SODANKYLÄ - PUH. 36

CERTINA -DS

maailman vahvin rannekello

— SE ON KAKSOISSUOJATTU

Certina DS	alkaan	165,-
päivyríkello		183,-
automaattikello		225,-
autom.päivyríkello		245,-
Certina miestenkelloja alk.		89,50
naistenkelloja alk.		92,-

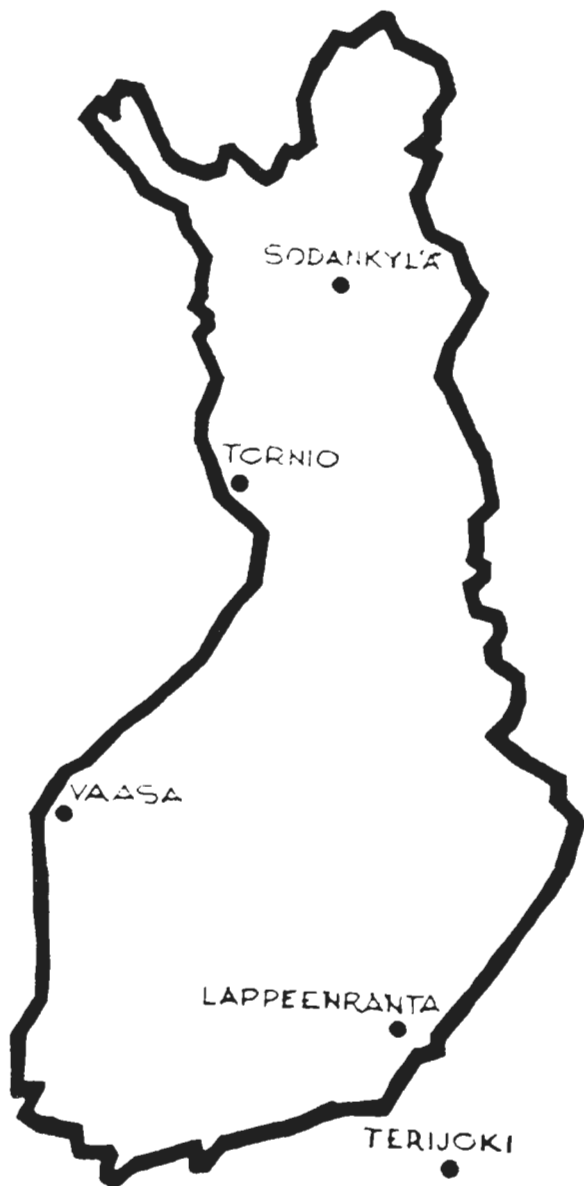
Kello-, Kulta- ja Silmäläsiiliike
Anselm Pulkkinen

SODANKYLÄ - PUH. 51

ETUPYÖRÄ

Vastaava toimittaja evl E T Koivisto
Toimitussihteeri kapt P Tikkanen
Toimitussihteerin apul ltn R Sallinen
Taloudenhoitaja yliv A Saastamoinen

Puh Sodankylä varuskunta/3
Pankki KOP

SOTILASVALASTA

Minä lupaan ja vakuutan
kaikkivaltiaan ja kaikkietävän
Jumalan edessä olevani Suomen
valtakunnan luotettava ja uskollinen
kansalainen.

Tahdon palvella maatani rehellisesti
sekä parhaan kykyni mukaan etsiä ja
edistää sen hyötyä ja parasta . . .

Kaiken tämän minä tahdon kunniani
ja omantuntoni mukaan täyttää.
— Jumala minua siinä auttakoon.

POLKUPYÖRÄPATALJOONA 1:n
JÄÄKÄRIPATALJOONA 1:n
POHJANMAAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN
LAPIN JÄÄKÄRIPATALJOONAN
VARUSKUNTAPAikkojen MAAKUNNAT

Pohjois-Suomen sotilasläänin komentajan tervehdys

Elämme muuttuvassa ajassa ja yhteiskunnassa. Niin on asianlaita myös puolustusvoimissa ja sen eri joukko-osastoissa. Suuri muutos on myös tapahtunut Lapin Jääkäripataljoonan olosuhteissa siitä ajasta lähtien, kun ensimmäisen kerran tutustuin sen perinnepataljoonaan JP 1:een. Terijoen hiekkarannat ja Karjalan Kannaksen kankaat ovat vaihtuneet Lapin kairaankäntä- ja tunturimaastoineen. Mutta sama yritteliäs koulutustahti ja sen mukanaan tuomat erinomaiset tulokset ovat kuitenkin samat. Silloinen jääkäri oli ylpeä joukko-osastostaan ja on sitä vieläkin. Sisimmässään tunnustaa aina mielellään sen, että on saanut kuulua tähän valiojoukkoon. On ilo todeta, että myös nyt on saatu viritettyä erikoinen Lapin Jääkäripataljoonan henki. Kaikki siellä palvelevat ja palvelleet, pääkaupungin pojat mukaanluettuina, ylpeilevät palveluksestaan Lapissa. Toivon vaativan koulutuksen, rehdin työn, tuloksiin johtavan kokeilutoiminnan ja yritteliään jääkärihengen jatkuvan kunniakkaassa joukko-osastossanne.

Pohjois-Suomen sotilasläänin komentaja
Kenraaliluutnantti A. O. KORHONEN

EvI E T KOIVISTO

Kulunut vuosi on ollut Lapin Jääkäripataljoonalle sekä merkityksellinen että työntäyteinen. Kun Etu-pyörä vuosi sitten ilmestyi, tapahtui se pataljoonan 45-vuotispäiväksi. Päiväksi, jolloin saimme vastaanottaa suuren joukon sotilaan sydäntä lämmittäviä tunnustuksia, onnitteluja, onnentoivotuksia ja lahjoja. Mukana olleet muistavat päivän varmasti kauan.

Juhlasta siirryttiin kuitenkin välittömästi arkeen — alkoi pataljoonan toimeenpanema vahvennetun Jääkäripataljoonan kertausharjoitus. Tammikuussa oli ennätetty jo käydä sotaharjoituksissa aina Oulujärvellä asti, jossa Lapin jääkärit menestyivät hyvin. Mitenkä muuten voisi ollakaan, sillä vallitsivathan harjoitusalueella senlaatuiset vaikeat luonnon olosuhteet, joihin erityisesti meidän on valmistauduttava.

Merkityksellisimmäksi pataljoonan historian kanalta muodostui kuitenkin heinäkuun ensimmäinen. Silloin pataljoona sai uuden nimen, Lapin Jääkäripataljoona. Pataljoonasta tuli täysin Lapin oma joukko-osasto. Myös Sodankylän kunnan taholta tapaus huomattiin, sillä pian sen jälkeen Lapin Jääkäripataljoonan kasarmialueelle kirkonkylästä johtava Sompiontie sai uudeksi nimekseen Kasarmintie.

Muutamia päiviä ennen joulua 1966 sai Lapin Jääkäripataljoona vastaanottaa erittäin arvokkaan lahjan: Kuninkaallisen Preussin Jääkäripataljoona 27:n historian. Sen nimilehdessä on ornistuskirjoitus: Perinteiden vaalijalle Lapin Jääkäripataljoonalle joulukuussa 1966 Jääkäri-liitto ry. Olen lähettänyt Jääkäri-liitto ry:lle kiitoksen kunnianosoituksesta, mutta totean vielä tässä että tämä arvokas, vihreällä nahalla päällystetty arvo-teos on yksi Lapin Jääkäripataljoonan arvokkaimmista, voi sanoa suorastaan aarteista. Kaikki varmasti haluamme osallistua Jääkäri-liitolle lähettämiini kiitoksiin. Toivottavasti teos ei koskaan jää vain kirjahyllyn koristeeksi, vaan käytettäköön sen sivuille talletettua tietoutta selvittämään nykyisille ja tuleville polville jääkärien ja Jääkäri liikkeen historiaa. Ai-

hetta siihen on, sillä muutamia päiviä sen jälkeen kun olin saanut vastaanottaa edellä mainitun lahjan, luin Sotilasaikakauslehdestä erään tutkimuksen tuloksen, jossa todettiin mm., että Jääkäri liikkeen historia on vieras monille nykyisille varusmiehille. Ei ole vaikea vastata kysymykseen, mistä tämä johtuu. Yksinkertaisesti siitä syystä, ettei nuorisollemme ole kerrottu isänmaamme historiaan ja ennen kaikkea sen syntyyn johtaneista tapahtumista. Asiat eivät ole kuitenkaan sen vanhempia kuin 50 vuotta ja vähän yli. Toisaalta tämä aika on niin pitkä, että voimme kiihkottomasti tarkastella asioita. Tarpeellista lähdeaineistoa on jo myös saatavissa. Jääkärien historia on eräs niistä.

Jääkärit eivät lähteneet liikkeelle poliittisin tunnuksin tai päämäärin. Liikkeelle panevana voimana oli huoli isänmaan tulevaisuudesta. Oli nähtävissä, että itsenäistyminen oli mahdollista vain voimakkein. Ainakin siihen oli varauduttava. Tämä edellytti ensimmäiseksi pätevää koulutusta. Sitä oli saatavissa vain Saksassa, vaihtoehtoja ei ollut. Pintapuolinenkin tarkastelu osoittaa myös, etteivät jääkärit edustaneet mitään erityistä yhteiskunnallista ryhmää, vaan heissä oli miehiä kaikista yhteiskuntaluokista, ammateista, varallisuusluokista jne. He muodostivat läpi-leikkauksen koko kansasta. Näiden miesten perinteiden vaaliminen on annettu Lapin Jääkäripataljoonan kunniakkaaksi ja velvoittavaksi tehtäväksi.

Itsenäisyytemme juhluvuotta vietetään monin juhllaisuuksin. Emme saa kuitenkaan tyytyä siihen, että vain juhlatilaisuuksissa tunnemme kiitollisuutta tehtyä työtä kohtaan ja korostamme tahtoamme puolustaa kaikkea mikä on meille kallista. Meidän on osoitettava samaa mieltä jatkuvasti ja ennen kaikkea jokapäiväisessä työssämme. Suorittamalla meille kuu-luvat tehtävät mahdollisimman hyvin, vaikeudet voittaen, ei niitä valittaen, palvelemme parhaiten isänmaatamme, voimme olla mukana rakentamassa yhä parempaa isänmaata.

VASTUU JA KESKINÄINEN LUOTTAMUS

Lapin Jääkäripataljoona on eri nimisenä, mutta hengeltään samanlaisena joukko-osastona joutunut kulkemaan vaikeita taipaleita itsenäisyytemme eri vaiheissa. Vaikeudet on ajallansa menestyksellisesti voitettu ja Lapin Jääkäripataljoonalla ovat nyt vaalittavana kunniakkaat perinteet.

Näin pitkälle ei olisi päästy, ellei jääkäripataljoonassa palvelleilla kantahenkilökunnalla ja varusmiehillä olisi ollut vastuuntuntoa, keskinäistä luottamusta ja yhteishenkeä. Ne ovat tässä tosin vain sanoja, mutta kuvaavat sattuvasti jääkäripataljoonan sisäistä olemusta, jopa päivittäistä elämää. Jokainen sotilas on ensi sijassa vastuussa itsestään, mutta se ei suinkaan riitä silloin, kun on kysymys joukko-osastosta. Kouluttaja ja esimies ovat vastuussa alaisestaan, jonka on puolestaan tunnettava oma vastuunsa yhtenäisen joukon arvokkaana jäsenenä. Oikea vastuuntunto synnyttää keskinäisen luottamuksen ja kaiken tämän seurauksena muodostuu yhteishenki — joukko-osastohenki. Se juuri tekee joukko-osastosta sisäisesti ehyen ja ulospäin lujan joukon, joka ansaitsee myös ulkopuolisten tunnustuksen. Jokaisella Lapin Jääkäripataljoonaan kuuluneella tai siinä palvelevalla on oikeus olla ylpeä omasta joukko-osastostaan. Se edellyttää kuitenkin, että kukin jääkäripataljoonassa palveleva tuntee olevansa tärkeä ja tarpeellinen tekijä paikallaan. Tuollainen tunne näkyy ulospäin oman

arvon tuntea, palvelusalttiutena sekä ryhdikkäänä ja hillittynä esiintymisenä.

Jääkäri on voitava luottaa vierustoveriinsa niin palvelustehtäviä suorittaessaan kuin vapaa-aikanaan. Keskinäinen luottamus antaa turvallisuuden tunteen ja auttaa voittamaan vaikeuksia ja on omiaan keventämään usein raskasta palvelusta. Silloin kun esimies saattaa luottaa alaiseensa, hän voi antaa tälle itsenäistä vastuuta ja suoda vapauksia, mitkä osaltaan auttavat tekemään palveluksesta miellyttävän ja mielenkiintoisen. Mikään palvelustehtävä ei jääkäripataljoonassa ole irrallinen tapahtuma tai itsetarkoituksessa suoritettu, vaan ne kaikki ovat välttämätön osa palveluskokonaisuudesta, minkä päämääränä on turvata vapautemme ja hyvinvointimme. Tätä on ehkä vaikea kaikkien tehtävien kohdalla tajuta eikä sitä läheskään aina tulla ajatelleeksi, mutta tällöin juuri auttaa keskinäinen luottamus ja tunne siitä, että esimies yrittää parhaansa alaisensa eteen ja että alainen tuntee vastuunsa palvelustehtäväänsä suorittaessaan.

Edellä esittämäni ajatukset tulevat ikäänkuin itses-tään mieleeni ajatellessani Lapin Jääkäripataljoonaa. Jokainen jääkäripataljoonassa palvellut seuraa mielenkiinnolla joukko-osastonsa vaiheita ja tapahtumia siellä. Tähän seuraamiseen liittyy tunne siitä, että Lapin Jääkäripataljoona täyttää menestyksellisesti tehtävänsä vaativalla ja vastuullisella paikallaan.

Majuri A Lähtevänoja

Pataljoonan huolto siirtymisvaiheessa Vaasa-Sodankylä

24. 4. 1964 tuli kauan odotettu käsky Pohjanmaan Jääkäripataljoonan siirtymisestä Sodankylään. Niinkuin sanottu, tätä käskyä oli kauan odotettu ja vaikka tiedettiin, että siirron toimeenpano oli aivan lähi-aikojen kysymys, niin hahmottui se vasta käskyn jälkeen käytännön toiminnaksi, niin suunnitelmien kuin töittenkin osalta. Toimeenpanokäskyä odotellessa oli siirrettävien mielessä monenlaisia haja-ajatuksia tulevaisuudesta ja mm. lomaa jouduttiin uudelleen järjestelemään, etenkin niiden osilta, jotka halusivat siirtää osan lomastaan myöhempään syksyyn yllättävän kotikaipuun tai muun syyn vuoksi. Monet läksäiset vietettiin, monet kukkapuskat vaihdettiin, itkettiin ja naurettiin ja taisipa joku venekin vaihtaa omistajaa. Mitä sitten liikkui tähän aikaan pataljoonan huoltopäällikön aivoissa, siitä tuskin saisi paperille mitään helposti tajuttavaa kokonaiskuvaa, mutta sen voin vakuuttaa, että asioita oli paljon. Kuitenkin käsky oli tullut ja lähdön hetki määrätty — toisin sanoen tilanne, johon sotilaan on aina varauduttava.

Jääkäripataljoonan elävän ja liikkuvan osan siirtäminen Vaasasta Sodankylään oli 3—4 vuorokauden asia, mutta huollon siirtyminen, joka aloitettiin juhannukselta, saatiin selväksi vasta seuraavan vuoden loppupuolella, jolloin viimeiset kollit avattiin Sodankylässä. Uusi kasarmialue oli muuton tapahtuessa valmiina

- varusmiesten majoituksen osalta n. 50 %
- varastojen osalta n. 60 %
- muiden huoltotilojen osalta n. 65 %
- viihdytystilojen osalta kaikki vielä keskeneräisinä
- kantahenkilöstön asuntojen osalta n. 70 %
- kantahenkilöstön sosiaalisten tilojen osalta n. 30 %
- ympäristön viihtyisyyden, kerhojen, lasten leikkipaikkojen ym. osalta olivat työt täysin kesken-eräisiä.

Pataljoonan siirtäminen yllämainittuihin riittämättömiin tiloihin vaati tarkkaa suunnitelmaa. Tällöin oli otettava huomioon kiireys- ja tärkeysjärjestys, perheitten siirtymismahdollisuudet ajallisesti sekä mate-

riaalin lähetys- ja vastaanottoelinten järjestäminen vain muutamia tärkeimpiä asioita mainitakseni. Samanaikaisesti oli suurena haittana pataljoonan kanta-henkilökunnan vaihtuminen, joka varsinkin huolto-puolella sai aikaan huolestuttavaa asioiden sekaannusta. Siirrot saatiin kuitenkin sujumaan jotenkin suunnitelman mukaisesti. Materiaali kuljetettiin pääosin junalla Rovaniemelle ja sieltä edelleen Sodankylään Pohjolan Liikenteen autoilla. Perheitten kuljetus talouksineen taas tapahtui pääosin kiitolinjoilla kotiovelta Vaasasta suoraan uuteen asuntoon Sodankylään. 65:lle perheelle voitiin tässä vaiheessa osoittaa perheasunnot toisten siirtyessä poikamiehinä yhteisasuntoihin odottamaan uusien rakennusten valmistumista. Sateinen syksy ja puutteellisissa oloissa eletty talvi olisi muuten ollut varmaan masentava ensinäkemys ja tutustuminen Lapin oloihin, mutta jonkinlainen seikkailuntuntu ja valtava työmäärä, niin pataljoonan kuin yksityisenkin kohdalta olivat osaltaan mukauttamassa uusiin oloihin ja torjumassa kotikävää sekä muita alkuhankaluuksia.

Kaamosajan jälkeen loistavilla kevähangilla unohtuivat siirtymisen monet vaikeudet ja elämä alkoi asettumaan uusiin tottumuksiin uusiin uomiin. Liikenne Sodankylän tiellä oli hetkessä kasvanut valtaviin mittasuhteisiin — sukulaisia tuli ja meni, tuttavien ja tuntemattomien kävi ihmettelemässä uutta varuskuntaa, kävi huonekalukauppiaita, kalakauppiaita ja ihmisiä joilla ei ollut mitään kaupan — kävivät muuten vain. Sodankylään oli syntynyt pataljoonan suuruinen varuskunta, mutta samalla ainakin kahden pataljoonan suuruinen turistikeskus.

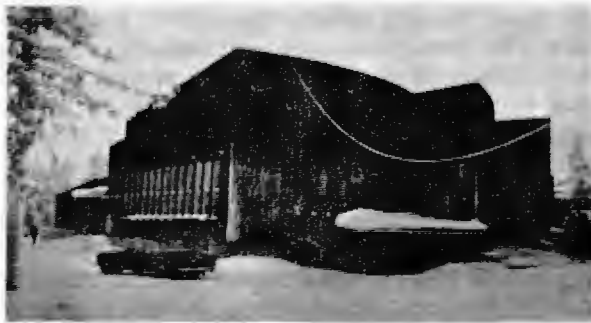
Ja huolto — niin huolto — hernerokkaa ja jäätelöä, jäniksiä, riekkoja ja pari karhua — turkissyylinkejä ja muovisuksia — turkkiliivejä ja untuvaisia makuupusseja, eräällä "mersu" kahdella moottorilla, toisella Barracuda, mutta useimmilla Anglia ja luottokortti Essolta — siinäpä huolto pääpiirteittäin. Onhan sitä vielä paljon murhetta, ikävystymistä, monella kotikävää ja etelän kaipuuta, mutta aika parantaa haavat ja tuo tullessaan uusia haavoja, kuitenkin täytyy jokaisen koettaa toivossa elää.

Lempi Mikkonen

Lapin jääkärit, vihreät sisaret tahtovat tervehtiä teitä pataljoonanne vuosijulkaisun välityksellä. Luke-mattomia kertoja olemme tervehtineet toisiamme sotilaskodin myyntipöydän ääressä, joskus juhlavammisakin tilanteissa. Siitä huolimatta tuntuu siltä, että jäämme toisillemme vain eräänlaisiksi "baari-pianisteiksi", henkilöiksi, joitten olemassaolo huomataan parhaiten silloin, kun "soitto" syystä tai toisesta hiljenee tai loppuu kokonaan. Tuntuu luonnolliselta ja asiaankuuluvalta, että illasta toiseen soluu harmaapukuisten virta kassan ohi ja vastaavasti toisella puolella riittää väsymättömiä vihreäpukuisia ja kuumia kahvipannuja. Joskus käy kuitenkin niin, että sotilaskodin ovella on lappu: "suljettu" tai johtajatar Tikka saa viestin: "maastossa". Vasta silloin tunnemme, mitä toisillemme merkitsemme. En usko orpouden tunteen kummallakaan puolella johtuvan pelkäämistään aineellisesta menetyksestä. Enemminkin olisimme voineet ystäväystyä, mutta vika on ollut meissä sisarissa, joilla on ollut liian kiire. Olisi pitänyt olla aikaa kokoontua keskustelemaan siitä, mikä on meille kaikille yhteistä. Yksilöinä vain harvoin tavoitamme toisemme, mutta yhteisinä olemme sitäkin lähempänä. Olemme saman lipun alla. Kun sotilaskotisaret jo 1920-luvulta lähtien ovat toimineet mukana maanpuolustustyössä, he ovat saaneet huomata, että vapaaehtoisesti annettu lahja on tullut monin kerroin palkituksi. Vastalahja, vapaa isänmaa, on arvokas omaisuus jokaiselle Suomen kansalaiselle. Meille tämän päivän sisarille on vapaus edelleenkin kallis asia. Toivomme, niinkuin kaikki toisetkin toivovat, ettei tarvitseisi enää koskaan vapautta "miekkalla" puolustaa. Tämä toivomus ei tee tyhjäksi suomalaisen sotilaan työtä, vaan jo pelkäämistään yleinen turvallisuuden-tarve panee odottamaan puolustusvoimien säilyttämistä. Tämän ohella on jokaisen sisaren toivomuksena, että varusmies aika kasvattaisi nuorista miehistä vastuuntuntoisia, elämän korkeimpia arvoja ajattelevia kansalaisia. Tuottakoon tietoisuus vapaudesta meissä kaikissa entistä enemmän oikeudenmukaisuuden ja rakkauden hedelmiä, jotka ravitsevat niitäkin, joiden on vaikea ajatella samalla kertaa rauhantyyötä ja maanpuolustusta. Suomen sotilaat, jos tunnette itsenne maailman näyttämöllä tarpeettomiksi sivustakatsojiksi, teidän merkityksenne tunnustetaan suomalaisessa kodissa ja se riittää. Jos olette levottomia, kun teillä on vain "kaksi miekkaa", toivottavasti saatte kuulla vastauksen "se riittää". Muistakaa, että Suomen kansan rinnalla on vuosisadat kulkenut ja kulkee edelleen Hän, joka on miekkaa väkevämpi.

Näillä ajatuksilla toivotan Lapin Jääkäripataljoonan komentajalle, kantahenkilökunnalle ja varusmiehille mitä parhainta menestystä.

Sotilaskoti

ROVANIEMEN SÄÄSTÖPANKKI
Sodankylä

TARINAA VETERAANILTA

Harvoin tapaa joukko-osastosta 3:kin veljestä yhtäaikaa vakinaisessa palveluksessa olevina. Vielä harvemmin tällaisen veljessarjan isä on myös palvelut samassa joukko-osastossa. Tällainen "neliapila" oli joulun aikana koossa Sodankylän varuskunnassa.

— Isä Arne Hautala, 65 vuotias pirteä nuorukainen, joka aikoinaan palveli PPP 1:ssä v. 22—24 asevelvollisena ja kanta-allupseerina, oli saapunut tervehtimään poikiaan:

— ylivääpeli Erkki Hautala, vääpeli Martti Hautala ja pikkuveli ylikersantti Pekka Hautala.

Juttu kiertyi, Arne Hautala muisteli palvelustaan PPP 1:ssä ja verasi silloisia oloja Sodankylän ja LapJP:n oloihin:

— Kyllä täällä on toista palvelua kuin ennenvanhaan Kellomäellä. Ei ollut silloin tämänkaltaisia kassarmeja eikä varusteita kuin täällä näkyy olevan. Vanhoissa talon röttelöissä asuttiin ja elettiin, polkupyörät olivat kuin tahkoja eikä muussakaan varustuksessa ollut hurraamista. Mutta palvelus oli rankkaa, miehen kuntoa kysyvää ja kasvattavaa. En sano sitä siksi, että epäilisin nykyisen koulutuksen tehotomuutta, mutta kun muistaa oman palvelusaikansa PPP1:ssä, niin tuntuu sille, ettei kunnan kohennus voi nykyäänkään olla sen rankempaa kuin ennen.

— Kun taas vertaa nykyisiä asevelvollisia ulosmenopuvuissaan, suurine housuineen ja tyylikkäine puseroineen, sen ajan asevelvollisiin ja heidän varustehinsa, niin ihme on, jos eivät Lapin Jääkäripataljoonan jääkärit vedä tyttöjä puoleensa, koska ennenkin tytöille kelvattiin. Oma miellipiteeni on asevelvollisten siviilipuvun käytöstä palvelusaikanaan, että jääkärin kunnia-asia on kantaa asepukeutua ja jääkärin värejä myös omaisten ja tuttavien parissa. Ainakin ennen vanhaan arvostettiin lomalla olevaa asepukeutusta suuresti ja vanhemmat ja omaiset puhuivat pojastaan pitkään loman jälkeinkin, miten komea meidän pojasta oli tullut sotaväessä. Näin vanha ja parkkiintunut armeijan eläkevaari ei oikein ymmärrä tätä asevelvollisten pukukysymystä.

— Kyllä muuten kantahenkilökunta oli ennen ainakin kovassa arvossa ja henki hyvä. Hyvä kai se lie nee nytkin, en sillä sano, mutta kun muistelemaan pistettiin, niin muistuu vaan mieleen, miten yhtä oli kaikkien riennöissä, niin palveluksessa kuin sen

Lapin miehet sotataitoja kertaamassa

Viime keväänä, pahimpien talvipakkasten mentyä, kerääntyi suuri joukko Lapin miehiä yhteisiin kertausharjoituksiin Sodankylään ja Ristilammelle. Heitä tuli monenlaisista ammateista monenlaisia miehiä. Yksi tuli rovaniemeläisestä toimistosta, toinen Sodankylän huoltoasemalta, kolmas Kittilän savotalta ja neljäs Inarin porohommista. Kaikki tulivat samaan työhön, kertaamaan ja tiivistämään varusmiesajan sotilastaitoja. Kaikki tulivat Lapin jääkäreiksi.

Kutsu kertausharjoituksiin oli tuskin kenellekään ollut kovin vastenmielinen. Päinvastoin useimmalla lienee ollut varusmiesajasta enää valoisia muistoja mielessä. Ainakin useimmat sanoivat mielellään tulevansa toteamaan, missä määrin armeija on varusmiesajalta muuttunut. Tämä "sotaanlähtö" tunnuttiin koettavan niin suurena juhlanä, että sen juhlistamiseksi oli moni käväissyt Rovaniemen tai Kemijärven "Pitkäripaisessakin". Jostakin merkillisestä syystä on meille suomalaisille tullut tavaksi astua kertausharjoituksiin "liikuttuneina". Upseereista ei tullut kukaan juovuksissa, aliupseereista sentään muutama, mutta miehistön avajaismarssi muodostui melkoisen värikkääksi näytelmäksi. Siinä tuli heti alkuun selväksi asevelihenki, jonka mukaan voimakkaamman tulee tukea väsyneempää. Väsyneitä vain tahtoi olla enemmän, joten tukijoita ei löytynyt tarpeeksi.

Varsin pian saivat tulijat kuitenkin huomata, että myös reserviläisarmeijalla olivat vielä tallella entiset tehokkaat keinot, joilla joukko pannaan sotilaalliseen järjestykseen. Vaikka keinot saattoivat toteuttamishetkellä vaikuttaa kovakouraisiltakin, ei Lapin mies

ulkopuolellakin. Jääkärihenki elävöitti kaikki, niin upseerit kuin aliupseeritkin yrittämään kaikkensa. Sitä henkeä tarvitaan aina. Laiskuutta ei tunnettu eikä säännöllistä työaikaa. On tietysti hyvä suorittaa kellon mukaan palvelus, mutta vanhempana sanoisin, että hengen puolesta on uhrattava myös vapaa-aikaa. Keinot voivat olla toisenlaiset kuin yli 40 vuotta sitten, mutta päämäärä on sama: — ehyt, yhteenkuuluvu yksikkö- ja joukko-osastohenki, joka vaalii jääkäreitten perinteitä.

kanna kaunaa silloin, kun hän tuntee oikeudenmukaisesti tulleen rangaistuksi. Pian saatiin huomata, että varusmiesaikana jaettu koulutus oli sittenkin langennut otolliseen maaperään. Muutamilla kertauksilla muistui mieleen järjestelmät, ja joukot olivat johtajiansa hallussa niinkuin "vanha armeija" ikään. Sotatoimet saattoivat alkaa.

Harjoituksen lopussa suoritettiin raskas hiihtomarsi vesikelillä läpi tiettömän vaaramaiseman. Reppu painoi, eikä yöksi tummuva metsä tuntunut kovinkaan ystävälliseltä. Pienikokoinen reserviläinen keitti komppanialleen lihakeittoa. Pehmeässä lumessa hän hädintuskin ylsi kurkistamaan "soppatykin" täytöaukosta sisään. Melkein itsensä mittaisella kauhalla hän tomerasti hämmensi keittoaan. Maistoi välillä suolaa. Lisäsi suurusta ja hikoili. Ja soppa valmistui. Ja sillä sopalla komppania eli seuraavaan soppaan saakka. Sattui tietysti niinkin, että muona-ajoneuvo ei päässyt ajoissa perille. Se juuttui kantoon tai joutui odottamaan jonossa pataljoonan liikenneuuhkassa. Odottajat saattoivat jo hiukan kiroilla, mutta reppussa kulkeneet kahvitarpeet riittivät pahimman varalle. Juotiin litroitain kahvia, laskettiin "tuntitarkkaa" siviiliin pääsyyn, kukaties taas vähän kiroiltiin. Siirryttiin havuille pitkäkseen. Pantiin tupakaksi, ja vihdoinkin soppa tuli perille. Jonkun mielestä sattumia oli liian vähän, toisen mielestä liikaa. Syötiin makeisiin suihin ja muristiin. Ennen yötä vielä syötiin. Ja sitten nukuttiin.

Komppanian päälliköt liikkuvat öisinkin. Pataljoonan esikunta tekee suunnitelmiaan teltoissa myrskulyhtyjen valossa. Ja aamulla jatkuu marssi, hitaudessaankin rasittava. Vesi litisee suksen alla, reppu painaa, ja vihollinen häiritsee. Välillä heittäytyään hanteen. Noustaan ylös. Hiihdetään ja pidetään tauko lomassa. Niinkuin ennenkin, on joukossa joku "huipuhankkija", joka vetää repustaan kilon lihapurkin. Lämmittää tulilla, tarjoaa toisille ja syö itsekin. Armeijan lihaa, sen huomaa helposti, mutta hän ei ole varas. Tavallista paremmalla puhetaidollaan hän on onnistunut saamaan huoltomiehiltä yhden ylimääräisen lihapurkin. Tuo purkki on tärkeä. Puolenkymmentä miestä jatkaa tauon jälkeen marssiaan muita ripeämmin. He ovat syöneet yhden tukevan ylimääräisen aterian.

Tulee taas tauko, ja tulet syttyvät nopeasti. Nämä miehet ovat tottuneet tekemään tulta. Kuka pöllinteossa, kuka porometsässä. Tulee siinä mieleen, mil-laista olisi olla talvella tunturissa kaupungin eläjien päällikkönä. Ei varmasti niin helppo kuin näiden Lapin miesten. Nämä miehet eivät palellu, jos heille vain annetaan puukko ja tulitikut. He tekevät nopeasti tullen ja keittävät kahvit. Kenttäkelpoista joukkoa.

Kun on hiihdetty tarpeeksi, noustaan autoihin, ajetaan Sodankylän kasarmille, käydään uimassa ja jäädään odottelemaan siviiliä. Vielä ennen puoltayötä käy joku paikkakuntalainen pyytämässä iltalomaa. Vaimon vieressä olisi mukavampi nukkua kuin kasarmilla. Kasarmilla kuitenkin nukutaan viimeinen yö. Vaihdetaan siviilivaatteisiin, luovutetaan armeijan varusteet. Viimein saadaan sotilaspassi ja tili kouraan. Noustaan autoihin ja ajetaan kotiin.

Älkää peljätkö!

Aikamme kirjallisuudessa toistuu varsin usein kaksi sanaa: Pelko ja ahdistus. Kirjailija kuvatessaan ajan tyyppillisiä ilmiöitä, esittää sellaisena pelkäävän, ahdistetun ihmisen.

Ja kuitenkin: On paljon nähty vaivaa, suunniteltu ja toteutettu toinen toistaan tuloksellisempia ohjelmia, jotta ihminen tuntisi olemisensa turvatuksi. Yhteiskunta on laatinut laajat ja monipuoliset sosiaaliset lait; kirkkomme toiminta on muovautunut monitahoisemmaksi kuin koskaan varemmin; pieni, mutta tasoltaan varsin korkeat vaatimukset täyttävä armeijamme vartioi ulkoista ja sisäistä rauhaamme; kodit ja koulut sekä monet kansalaisjärjestöt suorittavat arvokasta opetus- ja kasvatustyötä kansamme keskuudessa. Kaikki tämä monitahoinen toiminta lopulta tähtää vain siihen, että ihminen tuntisi olonsa turvatuksi ja hänen olisi hyvä elää ja olla. Kuitenkin ajan kuvaukset osunevat oikeaan, kun ne väittävät ihmisen yhä vain elävän erilaisten pelkojen ja ahdistusten alaisena.

Tämä ei ole vain vanhojen tai elämässä epäonnistuneitten kalvava kysymys. Kun jääkäri vakinaisen suoritettuaan pukee siviilit päälle, nousee ahdistava kysymys: Mistä nyt ansaitseen elantoni? Pitäisi saada ammattimiehen pätevyys jollekin alalle. Mutta avautuvatko ovet minulle? Kilpailu on ankara ja kaikki eivät pääse edes alkuun. Ahdistus ja pelko täyttävät mielen.

Jokaisella ihmisellä on käsitys oikeasta ja väärästä. Tiedämme jostain asiasta, että se on ehdottomasti väärin, tai jostain toisesta, että se varmasti on oikein. Tämän ihanteen mukaisesti pitäisi sitten elää. Mutta onnistummeko siinä? Monen täytynee myöntää, miten vaikea on olla sovinnossa itsensä kanssa. Tunnetaan ahdistavaa syyllisyyden tunnetta. Myös meille tämän ajan ahdistuneille ihmisille kuuluu Jeesuksen rohkaiseva sana: Älkää peljätkö. Se ei ole mikään inflaation kuluttama sana, vaan siinä on Jumalan voima. Siksi se rohkaisee alakuloisen, kannustaa eteenpäin ja tuo

Siinä sitä sitten taas oltiin. Tuttu sotilaspassi taskussa ja siviilivaatteet yllä. Ainakaan upseerille harjoitus ei ollut hauska, mutta näitten asioiden vuoksi on jokaisella miehellä velvollisuus tarpeen tullen osallistua paljon ikävämpäänkin "harjoitukseen". Kun suomalainen joutuu nykyään siviilissä ottamaan kantaa sotilasasioihin vanhan-kunnon-isänmaallishenkisen-ajattelun ja jyrkän pasifismin välillä, kertausharjoitus tarjoaa mahdollisuuden käsitteiden tarkistamiseen autenttisessa ympäristössä. Kolmiviikkoisen harjoituksen aikana ehtii pohdiskella puolustusmäärärahoja ja suoraa johto-organisatiota jos paljon muutakin. Vaikka edes upseereille ei ohjelman mukaisesti esitelty puolustusbudjetin suuruutta tai jakautumista, tuntuu kuitenkin siltä, että mikäli reserviläisillä täytyisi joskus käydä sotaa, niin kertausharjoituksia olisi järjestettävä, vaikka määrärahoja olisi niukastikin.

Lutnantti Paavo Hä m ä l ä i n e n:

Kunnianosoitukset ovat ulospäin näkyvää toimintaa. Kuvassa (v. 1954) vasemmalla puhumassa E. Hanski, res.ups.kerhon per.jäsen ja ensimmäinen pj., oikealla K. Liesirova, pj. v. 1956—1966.

Uskollisia työntekijöitä palkitaan kerhon 20 v-juhlassa 24. 4. 1966. Kerhon pj. E. Snellman ojentaa pienoislipun E. Hanskille. Vasemmalla naisosaston pj. maist. A. Kataja.

Res vänr Pentti Pirttijärvi

Vapaaehtoista maanpuolustustyötä Sodankylässä

Viimeaikojen keskustelut isänmaallisuudesta ja puolustusvoimiemme tarpeellisuudesta ovat myös reservijärjestöjen parissa työskentelevien keskuudessa herättäneet kysymyksen työnsä tarpeellisuudesta. Tosin noiden romuttajien joukko käsittää vain pienen joukon pasifistisia ja sadankomitealaisia parranpäristelijöitä, mutta jotka ovat saaneet äänensä varsin hyvin kuuluviin mm. julkisten tiedotusvälineitten kautta.

Sitävastoin vakavampi asia on puolustusmenojen supistaminen, joka tietää reserviläistenkin kohdalla väheneviä kertausharjoitusmahdollisuuksia. Toisaalta tämä asettaa suurempia tavoitteita reservijärjestöille jäsentensä sotilaallisten tietojen ja taitojen ylläpitämiseksi rauhansopimuksen asettamissa puitteissa.

Kun hyväksymme puolustusvoimiemme tarpeellisuuden, on selvää myöskin, että tarvitsemme kyvykkään reservin — muodostaahan se valtaosan kriisinajan kenttäarmeijastamme.

Seuraavassa on tarkasteltavana, miten Sodankylän kohdalta on viimeaikoina tätä leiviskää hoidettu eli ylläpidetty sotilaallisia tietoja ja taitoja, fyysistä kuntoa, isänmaallista henkeä ja edistetty maanpuolustustyöväestön ajattelun ieviyttä.

Koulutustoiminnalle on asetettu omat rajoituksensa ja se tapahtuukin yksinomaan kertausharjoitusten puitteissa. Määrärahojen pienuuden vuoksi vain osa

sisäisen turvan. Minun ei todellakaan tarvitse arkana pälyillä ympärilläni, vaan kaikessa saan turvata Hänen johdatukseensa ja apuunsa. Hän ymmärtää minut paremmin kuin kukaan ihminen. Hän armahtaa ja siunaa.

Siksi vanha sana kehoittaa kristittyjä: Oikaa toivossa iloiset, ahdistuksessa kärsivälliset ja koettelemuksessa pitkämieliset. JAAKKO KURKELA

halukkaista pääsee niihin. Sodankylästä tosin ilahduttavan paljon viime vuonna. Vajausta voi jokainen täyttää järjestämillämme luennolla, joihin luennotsijoita on saatu puolustusvoimien piiristä eri aloilta ja varsin arvovaltaisiakin. Reserviupseeriliitosta ja sen Lapin piiristä ja oman jäsenkunnan keskuudesta on myös saatu päteviä luennotsijoita. Luennot ovat käsitelleet mm.: Sotilaspoliittista tilannettamme, puolustusvoimien koulutusta, eri aselajeissa tapahtunutta kehitystä, väestönsuojelua, puolustusvoimien hengellistä huoltoa ja viime sotien tapahtumia. Julkaisujen ja kirjallisuuden, jota on toimitettu jäsenkunnalle, avulla on voitu pysytellä ajan tasalla ja lisätä tietoja.

Kosketusta armeijaan on pidetty seuraamalla taisteluharjoituksia ja tutustumalla ampumaleireihin ja joukko-osastoihin. Fyysistä kuntoa kohennetaan, erityisesti niiden, joilla liikunta jää vähäiseksi, järjestämällä kuntoiltoja, joissa palloillaan, jumpataan ja uidaan. Kuntotestejä on myös otettu ohjelmaan. Eri-laiset maastokilpailut kuuluvat ohjelmaan kunnan ja taidon ylläpitäjinä. Autoilukärpäsen puremille soveltuvat autopartiokilpailut ja lokakuulla kokoontuvat Sodankylään kilvoittelemaan paremmuudesta Lapin piirin res.upseerit ja -aut tässä yhteistyötä vaativassa lajissa.

Ampumaurheilu, erityisesti pistooliammunta, on saanut vankan jalansijan ja liikkeelle kolmisenkymmentä innokasta harrastajaa. Ampujiemme parhaimmisto kuuluukin Lapin piirin kärkipäähän.

Aatteelliseen työhön on myös viime aikoina kiinnitetty entistä enemmän huomiota. Tällä toiminnalla on tarkoitus herättää keskustelujen ja varsinkin nuorisoon kohdistuvan valistustoiminnan avulla kiinnostusta maanpuolustustyöhön ja sen perusteisiin.

Hengellisellä saralla on keskitytty sankarivainajien muistopäivän, pyhäinmiesten päivän ja itsenäisyyspäivän tilaisuuksiin. Viime vuonna kenttäpiispa T.

Kertausharjoituksissa taitoja verestämässä.

Laitinen vieraili reserviläisten järjestämässä hengellisessä tilaisuudessa.

Arkisen aherruksen lomassa täytyy välillä mielet virittää juhlatunnelmiin. Juhlatoiminnan kohokohta oli viime vuonna reserviupseerikerhon 20 v. juhla, josta muodostui mieleenpainuva, isänmaallisuuden sävyttämä tilaisuus. Itsenäisyyspäivänä on perinteellisesti toimittu juhlien järjestelijänä. Tänä vuonnahan meillä on itsenäisyyspäivän 50 v.-juhlavuosi ja Marsalkka Mannerheimin syntymän 100 v.-juhla, jotka antavat reservijärjestöillekin toimintakohteita.

Uutena toimintamuotona on tullut esiin yhteistyö naapuripiirien vastaavien järjestöjen kanssa. Hyvän tukikohdan tarjoaa LapJP:n sisäampumarata ja kuntotalo sekä varuskunta itse, joka on hyvin ystävällisesti suhtautunut vierailijoihin.

Yhteistyö on alunalkaen ollutkin tiivistä Jääkäripataljoonan kanssa ja on huomattavasti vilkastuttanut toimintaamme. Elokuun mekin olemme puolestamme pystyneet tekemään joitakin vastapalveluksia.

Varuskunnan kerhojen kanssa on jatkuvasti kosketusta erilaisten kilpailujen merkeissä ja uusia yhteistyön muotoja on syntymässä — samoin tuttavuuksia.

Luonnollisesti näinkin laaja toiminta kysyy melkoisesti varoja, useampia tuhansia markkoja vuodessa ja niiden hankkimisessa on oma toimintakenttensä. Suurena tukena tässä työssä on kerhomme naisosasto, joka ahkeroi vuosittain kunnioitettavan summan ja tukee muutoinkin työtämme.

Tämän suuntaista on toiminta kaikissa res.upskerhoissa ja au.-yhdistyksissä. Toivomme työhön mukaan nuorta polvea. Heillekin löytyy puuhaa tässä työssä, joka ei suuntaudu ketään vastaan, vaan on työtä puolustuskykyisen ja itsenäisen Suomen hyväksi.

Sodankylän varuskunta ja reserviläiset

Jääkäripataljoonan asettuminen Sodankylään antoi uutta väriä, virikkeitä ja mahdollisuuksia paikkakunnan elämänmenoon yleensä; niin myös reserviläisille.

Tässä kirjoituksessa ei ole tarkoitus eikä mahdollistakaan yrittää yksityiskohtaisesti selvittää edellä mainittuja selkkoja; eräät toteamukset tässä riittävät.

Lapissa reserviläisten toiminta on olosuhteista johtuen hankalampaa kuin muualla maassa. Harva asutus, pitkät matkat, toimintatilojen puute, muutamia mainitakseni, vaikuttavat toiminnan tehokkuutta ja toimintamuotojen määrää vähentävästi. Sodankylässä tilanne lienee ollut suunnilleen sama kuin Lapissa yleensä.

Kun pataljoona saapui, tilanne muuttui suuresti. Varuskunnan mainiot tilat, kuntotalo uimahalleineen, ampumaradat, eräitä mainitakseni, saatiin myös reserviläisten käyttöön. Yhteisten harrastusten parissa päästiin kosketuksiin varuskunnan kantahenkilökunnan kanssa ja ennen pitkää huomattiin tarpeelliseksi suunnitella yhdessä erilaisia kilpailuja ja kehittää muutoinkin harrastustoimintaa. Näkyvimpiä esimerkkejä ovat tähänastisista saavutuksista Sodankylän Ampujat r.y:n perustaminen ja sisäampumaradan saaminen. Selvyyden vuoksi on syytä todeta, että mainittu seura on täysin erillään molemmista edellä mainituista; kuitenkin se seikka, että sen jäsenistön muodostavat suurimmaksi osaksi kantahenkilökunta ja reserviläiset, oikeuttaa mielestäni katsomaan, että seura on tosiaan yhteistyön tulos. Sisäampumarata saatiin pataljoonan komentajan järjestettyä tilat ja Sodankylän Ampujien, varuskunnan ampumaseuran ja molempien reserviläiskerhojen kustantaessa laitteet radalle.

Eräänä merkinä siitä, että ulkoakin päin on havaittu toimintamahdollisuuksien parantuminen Sodankylän reserviläiskerhojen kohdalla, on se, että reserviläisten Lapin piirien ampumamestaruuskilpailuja tulevaisuudessa, jo lähivuosina, on tarkoitus vuorotellaan täällä järjestää.

Yhteistyöstä ei oikeastaan voida puhua silloin, kun toinen osapuoli on pelkästään antava ja toinen saava. Vaikka edellä sanotusta ehkä saakin sen kuvan, että reserviläiset olisivat lähes yksinomaan saava osapuoli, ainakin pyrkimyksenä on pidettävä sitä, että myös he antavat oman panoksensa ja omaa väriään toimintaan. Jossain määrin näin onkin tapahtunut ja tulevaisuudessa on tarkoitus pyrkiä reserviläisten osuutta lisäämään. On suunniteltu, että reserviläisten toimesta järjestettäisiin mm. esitelmiä paikkakunnan siviilielämän eri aloilta. Käsitykseni mukaan reserviläisten toimintamahdollisuudet paranivat ratkaisevasti pataljoonan asetuttua paikkakunnalle. Näyttää myös siltä, että tähän mennessä ei ole yhteistoiminnassa päästy suurimpaan laajuuteensa. Toimintaa tulee tehostaa ja monipuolistaa molempien osapuolten hyödyksi.

PATALJOONAN VAIHEITA VUODEN VARRELTA

Vuosipäivä.

Kenraalivierailu.

Puolalaisvierailu.

Näkemiin...

Uittoon tutustumassa.

Valiokuntavierailu.

Uusi läänin komentaja.

Nimenmuutos.

Maatalousnäyttely.

Kesäkisat.

Invalideja auttamassa.

Aamupesä.

Erotuomarelta.

Palkittuja.

Talvisotaa.

Poroisäntiä ja "Penu".

Hyvää joulua.

1./LapJP -66

Nimi Pohjanmaan Jääkäripataljoona tuo mieleen menneisyyden, nimi Lapin Jääkäripataljoona tulevaisuuden. Vaalittavana on jääkärijoukon perinteet, — isänmaanrakkaus, hyvä jääkärihenki — joukon, joka nyt on asetunut laajaan Lapin maahan ja saanut sille kuuluvan nimen: Lapin Jääkärit.

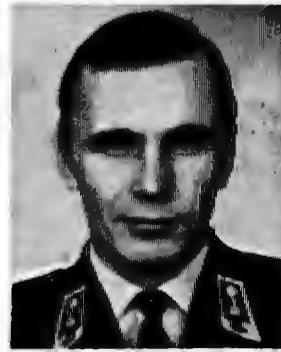
1. Jääkärikomppaniaan varusmiespalvelustaan suorittamaan astuneet nuoret ovat suurimmaksi osaksi Lapin omia poikia, vakaita, yritteliäitä ja palvelusalttiita. Sanalla sanoen sotilasainesta parhaimmillaan. Koulutustilaisuuksissa ja -tarkastuksissa, joita on suoritettu aina koulutuskauden päättyessä, sotilaat ovat osoittaneet railakkaan jääkärihengen elävän. Tulos on ollut sen mukainen.

Vuoden -66—67 aikana 1. Jääkärikomppanian päällikkö yllä O. Heiskanen siirtyi toisiin tehtäviin ja hänen tilalleen siirrettiin kapt P. Auvinen. 5. 10. komppanian väepelin tehtävät otti vastaan yllä H. Aherto, edeltäjänsä väpeli E. Säarelän siirryttyä siviilielämän palvelukseen.

Erilaisissa kilpailutuloksissa olemme voittaneet kaiken, mitä voitettavissa on. Ammunnoissa, maastajuoksussa, hiihtokilpailussa, kaikista olemme saaneet ensimmäisiä sijoja. Näissä kilpailuissa jääkärit A. Niikkonen, R. Annala, P. Mattanen, T. Kujala, O. Paaluharju, M. Ainali, T. Mattila, R. Ojala ja S. Virtanen ovat voittaneet leijonanosan. Osoituksena siitä on "koukkaajapatsas". Sen voittaa yksikkö, joka vuoden aikana kaikissa kilpailuissa on sijoittunut parhaiten.

Mutta ei ainoastaan kilpailuissa, vaan myöskin ansiokkaasta palveluksesta on palkittu 1. Jääkärikomppanian jääkäreitä. Viimeksi, 10. 1. -67 lomautetun ikäluokan parhaana kokelaana palkittiin kokelas E. Kiviniemi.

Nämä ja monet muut saavutukset ovat osoituksena ja viitteenä yhä parempaan suoritukseen tuleville jääkäreille, jotka varmasti yhtyvät jääkärimarssin loppusanoihin: "Satu uusi nyt Suomessa syntyvä on, se kasvaa, se ryntää, se voittaa!"

2./LapJP

Vuosi 1966 toi tullessaan suuren muutoksen 2. jääkärikomppanian kokoonpanoon. Jo moniaan vuoden ajan automiehet olivat antaneet oman voimakkaan värinsä elämälle yksikössämme. Kun mennyt vuosi alkoi, komppaniassani oli muutama ryhmäjohtaja, muutama kiväärimies ja kaksi joukkuetta automiehiä. Viimeksi mainitut siirrettiin 1. 7. -66 esikuntakomppaniaan. Moni heistä vietti vielä myöhään syksyllä iltojansa entisessä komppaniassaan. Tultiin kal kuulemaan mitä "Hakri" oli taas käskynjaolla tullut sanoneeksi j.n.e.

1. 7. -66 jälkeen 2. jääkärikomppania on kasvattanut kaikista varusmiehistään sotilaita siten kuin jääkärikomppaniolle on käsketty.

Komppanian henki ja kuri ovat erinomaisia. Siitä lankeaa kiitos niin kantahenkilökunnalle kuin kaikille varusmiehille. Vain äärettömän harvoin on 2. jääkärikomppanian mies joutunut vieraillemaan sotilaskodin alakerrassa.

Pataljoonan urheilukilpailuissa saavutimme voittoja mutta myös karvaita tappioita merkittiin tiliimme, silloin kun osasimme niitä vähiten odottaa. Mestaruudet partiosuunnistuksessa ja vapaauintiviestissä maisuivat makeimmilta.

Joukko-osaston parhaina varusmiesaliupseereina ja jääkäreinä on palkittu 2 JK:sta:

9. 5. -66 kers Risto Olavi Hämeenkorpi

30. 12. -66 kers Reijo Aulis Alakourila

9. 2. -66 korpr Veikko Johannes Paloniemi

2. jääkärikomppanian kantahenkilökuntaan kuuluvat kuluneen vuoden alussa yllä J. Vilenius, ltn R. Salinen, yllä E. Uusitalo, kers V. Haanpää ja kers O. Soilanterä. Vahvennuksiksi joukkoomme tulivat vuoden varrella ltn M. Alajärvi, vänr K. Schroderus, kers K. Pettersson, kers T. Kivelä ja kers K. Häkkinen. Komppaniasta siirrettiin muihin tehtäviin ltn R. Salinen, vänr K. Schroderus, kers O. Soilanterä ja kers T. Kivelä.

TAUNUS 12-15 M

edullisen hankinnan suuntana . . .

Pohjolan Auto Oy

ROVANIEMI PUHELIN 3671

3./LapJP

Kulunut vuosi on ollut 3. komppanialle puuhakasta aikaa. Lukuisat henkilövaihdokset ja sotaharjoitukset ovat vaikuttaneet tuntuvasti komppanian toimintaan.

3. Komppania osallistui keväällä reserviläisten harjoitukseen toimien ensin toimitusosastona Ristilammen leirialueella ja myöhemmin sotaharjoituksen, keltaisten etumaisena osana. Reserviläisharjoitusta seurasivat nopeassa tahdissa ampumaleiri ja sotaharjoitus joihin kumpaankin otettiin osaa. Kesäaika kului normaalin koulutusohjelman puitteissa. Väriä palveluselämään toivat lukuisat juhlallisuudet mm. pataljoonan nimen muutos ja sotilasläänin komentajan vaihdos.

Syksyllä pidetyllä ampumaleirillä ja sotaharjoituksessa oltiin innolla mukana. Sotaharjoituksen jälkeen jatkui palvelus normaalina vuoden loppuun saakka.

Henkilöstön vaihtumisesta antaa selvän kuvan se, että vain komppanian väepeli ja yksi kouluttajista on jäljellä vuoden alussa olleesta henkilöstöstä, tosin tilalle on saatu miehiä jotka ovat aikaisemmin olleet 3. komppanian riveissä. Komppanian päällikkyyttä hoiti vuoden alusta heinäkuun loppuun ylil Vehviläinen jolloin hän luovutti päällikön tehtävät ylil Akermanille. Kauan ei hänkään saanut komppaniaa johtaa vaan jo lokakuussa hän joutui luovuttamaan tehtävänsä ylil M. Närhelle. Tammikuun alussa -67 oli ylil M. Närhen luovutettava komppanian päällikkyys allekirjoittaneelle.

Pataljoonan urheilutoiminnassa on oltu innolla mukana. Keväällä saatiin komppanian palkintokaappiin massauinnin kiertopalkinto. Syyskesällä suoritus pataljoonan viestisuunnistuskilpailussa voitti komppanian joukkue pataljoonan mestaruuden. Lumen tultua maahan aloitettiin komppaniassa tiivis hiihtoharjoittelu, josta tuloksena saatiin massahiihdon voitto.

Pataljoonan parhaana jääkärinä on komppaniastamme vuoden aikana palkittu korpr E. K. Mäkinen.

LUUTNANTTI E. OJALA

Esikuntakomppania

Ajat muuttuvat ja me muutumme niiden mukana. Kulunut vuosi oli muutosten aikaa ei ainoastaan varusmiesten elämässä vaan myös Esikuntakomppanian kokoonpanossa. Kesällä siirtyivät pioneirit PstK:aan ja autonkuljettajien sekä keittäjien perusyksiköksi vakiintui EK.

Komppanian varusmiesvahvuus, joka parhaimmillaan on lähes pari sataa, koostuu useista eri koulutushaaroista. Viestipuolen ryhmänjohtajien lisäksi kuuluu komppaniaan viisitoista erikoisaliupseeria, jotka soveltuvuutensa ja taipumustensa perusteella valittuina ja oman alansa aliupseerikurssin suorittaneina palvelevat pataljoonan eri toimistoissa ja huoltolaitoksissa.

Viestiyhteyksien toiminnasta huolehtivat komppaniassa koulutettavat radio-, puhelin- ja keskusmiehet. Palvelusaikanaan, joka on 11 kk, radiopuolen miehet saavat täydellisen sähkötyrsradiokoulutuksen. Heidän on oltava sekä fyysillisiltä että henkisiltä ominaisuuksiltaan valioluokkaa, sillä sissiradiomiehen osa on tavallisen sissin osaa vielä raskaampi. Ja hyvin radiomiehet ovat kokeensa ja käytännön harjoituksensa läpäisseet. Luokkakokeissa Oulussa miehet useimmiten ovat lyöneet 1. ErvK:n vastaavan koulutuksen saaneet. Käytännön harjoituksissa he ovat astuneet Kainuun korpia ja Lapin soitte KaiPr:n sekä LR:n sisiharjoituksissa ja suoriutuneet kiitosta saaden.

Syksystä lähtien kuuluvat automiehet nyt alokasajasta alkaen EK:n miehiin. Käytännöllisten ja kirjallisten kokeiden perusteella valitaan kustakin saapumiserästä suuresta halukkaiden joukosta sopivimmat 25 tähän toivekoulutushaaraan.

Saatuaan peruskoulutuskauden jälkeen 1. ErAuto K:ssa automiehen kuukauden yleiskoulutuksen seuraa pataljoonaan paluun jälkeen täällä annettava erittäin monipuolinen tyyppikoulutus, monipuolisempi kuin ehkä missään muussa armeijan joukko-osastossa. Vaikka automiesten palvelusaika kuluu pääasiassa oman alan asioissa, ovat he komppaniassa järjestetyissä eri koulutushaarojen välisissä kilpailuissa ylittäneet moniin voittoihin ja pataljoonan kilpailuissa mestaruuksiin saakka.

Armeija marssii vatsallaan — sanontatavan myöntävät komppanian keittäjät varmaan todeksi, sillä monet ovat ne kenttäkeittiölliset, jotka he ovat patal-

Panssarintorjuntakomppanian vaiheet

Pohjanmaan Jääkäripataljoonan uudelleen järjestystä lakkautetun Tukikomppania 22. 6. -66. Tilalle muodostettiin kaksi uutta perusyksikköä: Kranaatinheitinkomppania ja Panssarintorjuntakomppania. Panssarintorjuntakomppaniaan tuli kuulumaan pst-joukkueet ja EK:sta pioneerijoukkueet. Panssarintorjuntakomppania siirtyi kasarmi n:o 4:ään 22. 6. Komppanian päälliköksi määrättiin kapt J. Talamo.

Komppanian vanhempi saapumiserä oli aluksi n. 2 viikkoa telttamajoituksessa, josta siirryttiin sitten uuteen kasarmiin. Koulutus kiteytyi nopeasti normaaleihin uomiinsa pst- ja pionijoukkueet sopeutuivat nopeasti toisiinsa ja kotiutuivat yksikkönsä. Normaalin koulutukseen toivat vaihtelua monet tapahtumat: pioneerien linnoittamisleiri koko elokuun ajan, pataljoonan ampumaleiri Ristilammella syyskuun lopulla, jonka aikana pst-miehet ampuivat singoilla taistelulaukauksia liikkuvaan maaliin ja pioneerit räjäyttelivät erilaisia kohteita. Ampumaleirin loppuun käytiin sotaharjoitus. Ensilumet tulivat jo syyskuun lopulla, ja lokakuulla pääsi uusi saapumiserä jo hiihtämäänkin. Lokakuulla tuli voimaan viikonloppuvapaa, jonka mukaan joka toinen sunnuntai on vapaata. Joulukuun 7—9 päivä pidettiin Ristilammella raskasaseampumaleiri, jolloin taas ammuttiin taistelulaukauksia. Joulukuun 21. päivänä siirtyi komppanian päällikkö kapt J. Talamo entistä vastuunalaisimpiin tehtäviin RauK:n johtajaksi ja komppanian päälliköksi määrättiin ylil V. Inkilä.

joonan miehille leireillä ja harjoituksissa valmistaneet.

Vielä kuuluu komppaniaan yksi komennusmiesten ryhmä, ns. B-miehet. He toimivat eri huoltolaitoksissa usein itsenäisissäkin tehtävissä.

Kuten ylläolevasta näkyy on yksikössä monen koulutushaaran miehiä. Tämä ei ole kuitenkaan estänyt edistymistä sillä suoritetuissa koulutustarkastuksissa ovat viesti- ja autoalokasjoukkueet kamppailleet menestyksellisesti Jääkärikomppanioiden kanssa.

Eri koulutushaaroissa vallitseva oikea jääkärihenki ja "oman alan" tunto ovat suuresti edistäneet menestyksen saavuttamista.

Kranaatinheitinkomppanian vaiheet

Pohjanmaan Jääkäripataljoonan uudelleen järjestelyssä lakkautettiin tukikomppia 22. 6. 1966. Uusina yksikköinä perustettiin Kranaatinheitinkomppania ja Panssarintorjuntakomppania. Kranaatinheitinkomppaniaan siirrettiin Tukikomppaniasta kranaatinheitinjoukkueet ja ilmatorjuntajoukkueet. Samalla käskyllä määrättiin komppanianpäälliköksi yliluutnantti Vesa Yrjölä, opetusupseereiksi ltn Jauho ja ltn Määttä, opetusalupseereiksi vääp Nikula, ylik Herranen, ylik Nyrönen ja kers Kämäräinen sekä vääpeliksi ylik Vuorinen.

Panssarintorjuntajoukkueen siirryttyä uuteen kasarmiin tuntui aluksi hieman ontolta, mutta kun alkukankeudesta tai ehkä haikkeudesta päästiin, kiteytyi koulutus vanhoihin uomiinsa. "Vanhan Tukikomppanian muistoa" kunnioitettiin kuitenkin vielä. Niinpä ko. yksikössä palvelleet kantahenkilöt kokoontuivat ennen juhannusta upseerikerholle viettämään "viimeistä iltaansa". Varusmiesten koulutuksen arkeen toi vaihtelua syksyn ja alkutalven aikana suoritettua ampumaleirit. Syyskuun lopussa suoritettua ampumaleirillä ammunnat olivat jalkaväen tukemisammuntoja.

Joulukuun alussa järjestettiin raskasaseampumaleiri, jolle osallistuivat juuri koulusta tulleet ryhmänjohtajat ja kesäkuun jääkärit.

Alokkaiden tullessa lokakuussa, otettiin käyttöön uusi viikonloppuvapaaajärjestelmä, mikä antoi jokaiselle varusmiehelle mahdollisuuden käydä kotonaan joka toinen viikonloppu. Lisää vapauksia saatiin vuoden vaihtuessa jolloin annettiin siviilipuvun käyttöoikeus lomilla.

Koulutuksen kannalta on ollut ilo todeta se, että komennustehtävät eivät rasittaneet kesäkuun saapumiserää kuin kahden viikon ajan ja toiveena onkin tällaisen järjestelyn pysyvyys.

Helmikuun lopussa myöskin yksikön päällikkö vaihtui ylil Yrjölän luovuttaessa siirtonsa johdosta tehtävänsä ylil Jyrki Porrakselle.

Reserviupseerikoulusta

RAuK on toiminut entisessä kokoonpanossaan käsitteäen kivääri-, kranaatinheitin- ja panssarintorjuntalinjat. Nimenmuutos AuK — RAuK tapahtui maaliskuussa viime vuonna.

Henkilökunnan piirissä on vuoden -66 aikana tapahtunut eräitä vaihdoksia. Koulun johtajina olivat yllil K. Koskelainen ja yllil O. Heiskanen. Toimintakautensa 1924—1967 aikana on koululla ollut 20 johtajaa.

Nykyisestä henkilöstöstä mainittakoon, että sotimest J. Olli hoitaa koulun väepelin tehtäviä yhtä pirtteänä kuin ennenkin. Kiväärilinjan koulutuksesta vastaavat ltn K. Juvonen, väep E. Tuomisto ja kers P. Hietanen. Ltn R. Jääskeläinen ja väep M. Hautala huolehtivat kranaatinheitinoppilaiden kouluttamisesta. Panssarintorjuntalinjan johtajana on väep T. Kasvi.

Reservin aliupseerikurssi 3/66, joka on parhaillaan koulutettavana, saa "talvikoulutuksen", jonka kohdiksi muodostuvat maaliskuussa pidettävät ampumaleiri ja sissiharjoitus. Erilaiset kilpailut asekaistelyistä — erämiestaitoihin asti antavat myös väriään kurssin ohjelmaan.

Lopuksi haluaa koulun nykyinen henkilökunta ja oppilaat tervehtivät entisiä oppilaita ja aikaisempaa kantahenkilökuntaa.

J. TALAMO

Ltn K Juvonen

Sodankylän Varuskunnan Upseerikerho ry 1967

Sodankylän Varuskunnan Upseerikerho ry:n tarkoituksena on kansainväliset sopimukset huomioonottaen liittää jäsenensä lujaksi, yhtenäiseksi upseerikunnaksi, jonka korkeimpana ihanteena on isänmaan palveleminen ja sen itsenäisyyden puolustaminen. Se tahtoo kehittää sotilaallista vastuun- ja kunniantuntoa, edistää upseerikunnan ammatillista ja yleistä kehitystä sekä jäsentensä fyysillisen ja henkisen kunnan ylläpitämistä. Lisäksi se vaalii Lapin Jääkäripataljoonan perintettä. Sodankylän Varuskunnan Upseerikerho ry on perustettu Vaasassa 4. 3. 1964. Tilamme ovat vielä puutteelliset, mutta toimintamme kuitenkin varsin vilkasta.

Kun tarkastelemme Lapin läänissä eri maanpuolustuksellisten kerhojen suorittamaa toimintaa ennen vuotta 1964, niin havaitsemme sen varsin vähäiseksi. Sen jälkeen kun Lappi sai oman joukko-osastonsa Sodankylään on toiminta vilkastunut.

Kerhomme on yhteistoiminnassa Lapin eri reserviupseerikerhojen aliupseerikerhojen ja allupseeriyhdistysten kanssa järjestänyt ja osallistunut lukuisiin kilpailu-, kokous- ja muihin yhteisiin tilaisuuksiin. Lapin Jääkäripataljoona on useimmiten luonut edellytykset kyseisten tilaisuuksien järjestämisille. Pitkistä etäisyyksistä huolimatta on osallistuminen ollut kiitettävän runsasta.

Jäsentemme suorittamat tutustumiskäynnit Lapin eri reserviupseerikerhoihin ovat laajentaneet näkemystämme Lapista ja samalla olemme saaneet lähemmän kontaktin todellisiin Lapin asukkaisiin. Kerhomme päämäärä on luoda hyvät suhteet kaikkiin maanpuolustuksen hyväksi toimiviin kerhoihin ja yhdistyksiin. Tänäkin olemme toiminnassa alussa, mutta tulevaisuudessa varmasti huomattavasti pitemmällä.

Kaikessa toiminnassa johtotähtenä on itsenäisen isänmaan puolustaminen. Meidän itsenäisyytemme on vasta 50-vuotias. Säilyttäkäämme se vielä vuosisatoja eteenpäin. Luokaamme myös tuleville polville mahdollisuus elää rauhassa itsenäisessä maassa, jonka nimi on Suomi.

JP 1:n - LapJP:n Kilta ry:n toimintakertomus vuodelta 1966

Vuosikokouksessa 28. 2. 1966 valittiin Kilta ry:n puheenjohtajaksi majuri Veikko Salmi. Johtokuntaan valittiin sotimest A. Saastamoinen, yllil E. Hautala, sekä vänr K. Ilola. Vuosikokouksen jälkeen Kilta tarjosi kokousosanottajille kahvit.

Järjestäytymiskokouksessaan 25. 4. 1966 johtokunta valitsi sihteeri-rahastonhoitajaksi yllil J. Porrasen.

Johtokunta on vuoden aikana kokoontunut 6 kertaa.

Vanhan tavan mukaan RAuK keräsi kesällä -66 harjoituksen lomassa ltn Rontulle talven puut metsästä.

Joukko-osastokiltojen maanpuolustuspäiville Oulussa 20. 6. 1966 kiltamme osallistui Oulun alaosaston kunnia- ja varsinaisten jäsenten voimin. Pääkiltä lä-

hetti ao. tilaisuuteen adressin. Suunnitellusta rusketuksesta ei tullut mitään.

Vanhan ja hyvän tavan mukaan Kilta ry avusti yhtä varusmiestä 100 mk:lla jouluna 1966.

Jokaisessa kotiuttamisjuhlassa on killan edustaja luovuttanut muistolautasen ansiokkaasti toimineelle varusmiehelle.

Kilta osallistui Ivalon maatalousnäyttelyyn puolustusvoimain näyttelyosaston yhteydessä.

Killan vuoden -66 toiminnasta voidaan sanoa sen olleen tasaisen varmaa. Kuitenkin on todettava, että kiltatyö kohtaa Lapissa pieniä vaikeuksia, sillä maakunnassa ei vielä tunneta JP 1:n — LapJP:n kilttaa omaksi.

J. PORRAS

†

Ylivääpeli Eino Matias Kuivisen muistolle

Järkyttyneen sanattomia, olimme me, sinun omaisesi, ystäväsi, palvelustoverisi ja esimiehesi sekä kilpailu- ja seuratoverisi, saatuamme tiedon siitä, että sinä olit 17. 10. 1966 suunnistanut viimeisen suunnistuksesi. Elämäsi maali tuli eteesi mielestämme liian varhain ja liian äkkiä, ja näin kilpallusi päättyi viimeiseen pisteeseen, mistä paluuta ei ole. Mutta me myös tiedämme sen, että sinä olit tyytyväinen elämääsi.

Sinä saavutit korkeimman täydellisyyden eläen rikasta elämää. Olit maistanut tämän maailman suurinta onnea, ja onnellisena, puhtain sydämin voit lähteä viimeiselle rastipisteelle, elämäsi rauhallisimpaan maaliin.

Sinä uskalsit astua koko askeleen ja elää elämäsi Korkeimmalle, ilman mitään varauksia. Tästä kaikesta sinä saat kokea turvallisuutta, rauhaa, onnea ja iloa, jota vain seurustelusi Korkeimman kanssa on sinulle tarjonnut ja tarjoava.

Sinä olit mies, joka työlläsi ja vaikutuksellasi edistit hyviä asioita. Monilla toiminta-alueesi kaukaisilla syrjäseuduillakin sinut tunnettiin ja tunnustettiin sekä kiinnitettiin sinuun suurta huomiota. Mutta lähtösi jälkeen herätettiin vasta huomaamaan se, mitä sinä olit elämäsi kentällä alkaansaanut siinä suuressa työssäsi, jota olit eläessäsi harrastanut, jopa vielä viikko ennen suureen tuntemattomaan lähtöäsi.

Maanantaina 17. 10. 1966 tuli kuitenkin ilmi se, mikä siunauksen virran, sisukkuuden, peräänantamattomuuden, tahdonlujuuden, alttiuden ja ennenkaikkea esimerkillisyyden, me sinun lähdettyäsi menetimme. Olemme kaikesta tästä sinulle syvästi kiitollisia.

Sinun leposijasi läheiset puut sinulle tuulessa humiskoon säestäen sinun virttäsi, "Autuas ken sydämensä...", ja niissä puissa istukoon usein pienet pienet linnut laulaen sinulle kauneimmalla äänellään kauneimpia laulujaan.

Sinua muistaen, Sinua kalvaten, Sinua kunnioittaen ja Sinulle kunniaa tehden.

SODANKYLÄN ALIUPSEERIKERHO.

Sodankylän Aliupseerikerhon toimintaa vuoden 1966 varrelta

Kun runsas vuosi sitten käsiteltiin kerhon toimintaa otsikon pliriin liittyvistä asioista, todettiin, että toiminta oli päässyt melkolailta mukavasti alkuun. Tänäkin, jolloin kerhomme — nuoresta iästään huolimatta — on vakiintunut toiminnassaan täällä Lapin palkisilla niin oman jäsenistönä kuin myöskin maakunnan ja sen eri järjestöjen ja yhdistyksen rinnalla, voidaan tästä panna merkille, ettei raja-aitoja niiltä osin ole vain kaadettu, vaan sanoisimme mielellämme: ne on hävitetty kokonaan. Kerhomme toiminta rientää eteen päin pitkin niitä polkuja ja teitä, jotka sille jo perustamisvaiheessa kuljettavakseen oli hahmotettu ja asetettu. Ehkä nämä polut ja tiet eivät aina täysin tyydytä niiden kulkijaa, varsinkin sellaista kulkijaa, joka on tottunut kulkemaan eteen päin vailla suurempia ponnistuksia. Mutta toisaalta: me olemme saaneet nähdä ja tuntea, että ken tiellä pysyy, hän varmasti perille löytää. Nähdäkseni on Sodankylän Aliupseerikerhon jäsenet tämän puolen asiassa oivaltaneet sangen myönteisellä tavalla ja tässä valossa kaikki edellä esitetty on täysin perusteltua. Iloksemme olemme saaneet havaita, että eri järjestöjen ja yhdistyksen ja niissä toimivien henkilöiden ajatukset käyvät yhteen meidän kanssa ja kuljemme samaa tietä. Paitsi että kerhon oma sisäinen toiminta, joka muovautuu johtokunnan kokoontumisien ja niissä tehtyjen päätöksiensä mukaan aina ajankohtaisimmalla tavalla, on ollut varsin hedelmällistä, on erittäin virkistävää ja vaihtelua antavaa se, että saadaan lämmin ja yhdistävä kosketus paikalliseen väestöön ja yhdistyksiin. Tässä mielessä on reservin upseereiden ja reservin aliupseereiden sekä myöskin varuskunnan upseereiden kesken otettu yhteen eri urheilumuotojen kuin myöskin muun toiminnan merkeissä. Näistä tilaisuuksista on aina muodostunut hyvin innostava ilmapiiri ja yleisenä toteamuksena on ollut, että toimintaa tulisi edelleen jatkaa ja sitä kehittää. Kun sitten palataan varsinaisesti, otsikko-asiaan, toimintaan vuoden 1966 varrelta, huomataan, että se sisältää itse asiassa varsin vilkkaan toiminnallisen kauden. Puolin ja toisin on järjestetty kanssakäymistä eri harrastelajien parissa. Etusijalla ovat tällöin olleet eri urheilumuodot kuten suunnistus, hiihto, ammunta, uinti ja pallopelit. Myöskin metsästyksen ja kalastuksen merkeissä on kosketus säilytetty. Näitä tällaisia urheilullisia tilaisuuksia, joissa on ollut mukana paitsi oma kerho ja paikalliset res. yhdistykset, myöskin kauempaakin kuten Rovaniemeltä ja Kemijärveltä on ollut osanottajia, on pidetty vuoden aikana neljä kertaa. Kevättalvella kerhomme joukkue vieraili Rovaniemellä ottaen yhteen siellä paikallisen resalupseeriyhdistyksen jäsenien ja rajan aliupseereiden kesken pistooliampumahiihdossa.

Keväällä järjestettiin täällä varuskunnassa pistooliampumajuoksukilpailu. Lisälajina samalla kertaa järjestettiin uimahallissa köydenvetokilpailu, joka muodostui hyvin jännittäväksi Kemijärven resalupseereiden ja kerhomme osanottajien kesken. Kemijärve-

läiset kastoivat meidät ja veivät kiertopalkinnon, joka kuvaa eräänlaista puupääpöijua, mennessään Kemijärvelle... toistaiseksi. Köydenveto näet, tapahtui altaan molemmin puolin olevin joukkuein ja se joukkue joka kaksi kertaa tipahti altaaseen oli hävinnyt. Sanoivat, että kemijärveläiset olivat edellisen kesän kulkeneet avojaloin, joten heidän "koparansa" pitivät paremmin uimahallin liukkaalla levytyksellä. Mene ja tiedä. Vakaasti kuitenkin päätimme, että seuraavalla kerralla on meidän vuoromme, nimittäin kastella. Kesällä otettiin yhteen suunnistuksen merkeissä. Syyskesällä vierailivat rovaniemeläiset ja kemijärveläiset täällä ja tällöin oli ohjelmassa ammunta ja juoksu. Loppuvuodesta kerhomme järjesti kisailun, johon kuuluivat pallopelit ja 10x25 metrin viestuintikilpailu. Tähän kilpaan ottivat osaa varuskunnan upseerit, resupseerit, resaliupseerit ja oman kerhomme edustajat. Vielä voidaan mainita urheilupuolelle pilkkikilpailut, joihin kerhomme jäseniä on osallistunut. Metsästys ja kalastus on jäsenistömme keskuudessa myöskin varsin vilkasta. Muunlaisenkin harrastuksen parissa on jäsenistömme kuten paikkakunnalla toimivissa opintopiireissä, näytelmäpiireissä, kirkkokuorossa jne. Edellä kuvattu toiminta antaa sekä ruumiillista että henkistä virkeyttä työn lomassa päivän arkeen. Varsinaisia henkisen mielenvirkeyden tilaisuuksia — jos nyt näin voidaan kuvata — on järjestetty 4—5 kertaa. Uudenvuoden ja vapun vastaanottajaiset, juhannusjuhlat, pikkujoulut jne. kuulunevat tähän ryhmään. Vuoden ensimmäisenä päivänä eli 1. 1. -67 pidettiin kerholla tilaisuus, jossa kerhomme ansioltuneille toiminnanveteraaneille, sotilasmestari Olavi Turuselle ja ylivääpeli Urho Pöyrylle, ojennettiin Aliupseeriliiton pronssiset anslomerkit. Pataljoonan komentaja, everstiluutnantti E. T. Koivisto, kunnioitti tilaisuutta läsnäolollaan.

Kuten jo alussa mainitsin on kaikki järjestettävissä olevat tilaisuudet pyritty suunnittelemaan ja järjestämään jokaista osapuolta tyydyttävällä tavalla. Tämän vuoksi on kerhon johtokunta kokouksissaan käsitellyt varsin usein yhteistoimintaan ja sen eri muotoihin tähtäävää toimintaa. Kerhon johtokunta, jossa puheenjohtajan nuijaa heiluttaa sotilasmestari O. Turunen, on pitänyt kokouksiaan parisenkymmentä kertaa.

Lopuksi todettakoon, että mennyt vuosi oli lisäantyneeseen toimintaan pyrkivä, valoisa ja lämmin myöskin kylmä, mutta alati uusia mahdollisuuksia esille tarjoava. Me siirrymme seuraavaan toimintavuoteen uusin päätelmin ja uusin toiminnoin siittäkin huolimatta, vaikka emme uudenvuoden toivomuksia tehneetkään.

YLIK SULO A. OLLILA

KASKUJA VUODEN VARRELTA

Sahtia tehdään tilaustyönä, sanoi jääkäri, kun kiljun teosta 21 vrk vyötöntä sai.

Pieniä ovat silakat joulukaloiksi, tuumasi Arska, kun sormen mittaisen tammukan kuiville veti.

TAPAHTUI TAMMIKUUSSA

Lumen nielentää, tuumasi oppilas seuraavan päivän syöksyharjoituksesta.

Mitalimiehet

Varusmiesajan päättyessä v. 1966 palkitut

Kotiuttamisjuhlassa 8. 2 -66

Pataljoonan paras jääkäri:

Korpraali Mauri Maijala, 1JK

Yksiköitten parhaat jääkärit:

Korpraali Mauri Maijala, 1JK

Korpraali Veikko Paloniemi, 2JK

Korpraali Yrjö Ylivaara, 3JK

Korpraali Tuomo Hartikainen, EK

Korpraali Seppo Välkky, TkK

Killan lautanen:

Korpraali Veikko Korte, 1PK

Ravirenkaan palkinto: (paras ajomies)

Jääkäri Tenho Kilpeläinen, 2JK

Karjapohjolan palkinto: (paras keittiömies)

Korpraali Mauri Maijala, 1JK

Ilmatorjuntaruusuke:

Jääkäri Heino Sorvala

Ruusuke annetaan erittäin suurista ansioista ampumaleirillä. Sen saa saapumiseraistään 1 tai 2 jääkäriä ja leirillä on useamman joukko-osaston it-miehet.

Jalkaväen Säätiön plaketti:

1. Upskok Kari Mustonen, 3JK

2. Kersantti Risto Hämeenkorpi, 2JK

Res.ups liiton maanpuolustusmitali

1. Upskok Timo Järvilehto, TkK

2. Ppskok Jorma Sainio, 1JK

3. Upskok Kauko Lehtola, 1JK

Res aliupseeriliiton pronssinen levyke

1. Kers Risto Hämeenkorpi, 2.JK
2. Kers Kalle Ahtonen, 1JK
3. Alik Veikko Haiko, TkK

Jääkäritaitokilpailussa palkitut**Kokelaat:**

1. Ppskok Kauko Lehtola, 1JK
2. Upskok Markku Kosonen, 3JK
3. Upskok Lauri Ruonansuu, 3JK

Au:t

1. Kers Risto Hämeenkorpi, 2JK
2. Alik Taisto Hiltunen, AuK
3. Kers Harto Jämsä, 2JK

Pst-taitokilpailussa voittaja

Alikersantti Veikko Haiko, TkK

Krh-taitokilpailussa voittaja

Upskok Jorma Rantamartti, TkK

Parhaat johtajat:

Jääkärijohtajaupskok Kari Mustonen, 3JK
Jääkärialijoht kers Risto Hämeenkorpi, 2JK
Krh joht upskok Timo Järvillehto, TkK
Krh alijoht alik Raimo Lehtosalo, TkK
Pst joht upskok Heikki Malkamäki, TkK
Pst alijoht alik Veikko Haiko, TkK
Pion johtaja upskok Veikko Torppa, EK
Pion alijoht alik Raimo Virtanen, EK
It-johtaja kers Markku Keskiruokanen, TkK
Huolto johtaja kers Matti Manninen, EK
Viesti johtaja alik Timo Paakki, EK

Paras autonkuljettaja

Jääkäri Vesa Kivinen, 2JK

Killan lautanen:

Alikersantti Taisto Hiltunen, AuK

Paras radiomies

Jääkäri Pertti Juutura, EK

Pataljoonan paras jääkäri

Korpraali Erkki Mäkinen, 3JK

Yksikköjen parhaat jääkärit:

Korpraali Paavo Harjapää, 1JK
Jääkäri Veli Mettiäinen, 2JK
Korpraali Erkki Mäkinen, 3JK
Korpraali Martti Huutola, TkK
Korpraali Pekka Heilala, EK

II lk:n it-ruusukkeen saivat Lohtajan ampumaleirillä:

Korpraali Antero Maijala, TkK
Korpraali Jorma Pekkola, TkK

Kouluttajista I lk:n it-ruusukkeen:

Luutnantti Ilkka Asteljoki

Killan lautanen:

Korpraali Erkki Mäkinen, 3JK

Paras huoltomies:

Jääkäri Kauko Kittilä, 3JK

Hevosjalostusyhdistyksen pytty:

Jääkäri Esko Ilola, 3JK

Pp-partiosuunnistus

I Korpraali Lauri Lantto, 1JK	8.45,50
Jääkäri Ilmari Kujala, 1JK	
Jääkäri Matti Tulimaa, 1JK	
Jääkäri Onni Kangas, 1JK	
Jääkäri Esko Pesonen, 1JK	
Jääkäri Toivo Siivola, 1JK	
II Korpraali Seppo Kinnunen, 2JK	8.49,2
Jääkäri Tapani Mettiäinen, 2JK	
Jääkäri Raimo Nisula, 2JK	
Jääkäri Esko Eronen, 2JK	
Jääkäri Reino Jokela, 2JK	
Jääkäri Eino Saariniemi, 2JK	
Jääkäri Martti Rautio, 2JK	
III Korpraali Juha Karjalainen, 3JK	9.42,31
Jääkäri Eino Kelhämä, 3JK	
Jääkäri Erkki Ojala, 3JK	
Jääkäri, Mauri Narkilahti, 3JK	
Jääkäri Reino Reponiemi, 3JK	
Jääkäri Kalevi Viitanen, 3JK	
Jääkäri Esko Timonen, 3JK	

Jalkaväen säätiön plaketti au

Kers Reijo Alakourila, 2JK

Res aliupseeriliiton pronssinen levyke

1. Kers Jouko Paakkolanvaara, PstK
2. Kers Matti Niska, 1JK
3. Kers Paavo Laitakangas, 3JK

Jääkärialijohtaja

Kers Timo Ahava

Krh alijohtaja

Kers Matti Lankila, KrhK

Pst alijohtaja

Kers Jouko Paakkolanvaara, PstK

Pion alijohtaja

Kers Unto Utriainen, PstK

Huoltojoht

Kers Pentti Alaluusua, EK

Viestialijohtaja

Kers Martti Lakkala, EK

Paras autonkuljettaja

Jääkäri Juho Hoikkanieniemi, EK

Paras radiomies

Korpraali Risto Haikara, EK

Jalkaväensäätiön plaketti:

Upskok Erkki Kiviniemi, 1JK

Rsupseeriliiton maanpuolustusmitali:

Upskok Lauri Ylisuvanto
Upskok Olavi Kotaniemi
Upskok Esko Tolkinen

Parhaat johtajat:

Jääkärijohtaja upskok Raimo Rousu, 2JK
Krhjohtaja Upskok Pekka Leinonen, KrhK
Pstjohtaja upskok Antero Vuokila, PstK

Hyvästä palveluksesta

Upskok Kari Kalttonen, KrhK

Etupyörän urheilua

Lapin Jääkäripataljoonan urheilutoiminta on vuonna 1966 ollut edellisiin vuosiin verrattuna entistä monipuolisempaa. Lukuisat palkintolahjoitukset ovat olleet osaltaan lisäämässä urheiluharrastusta. Lahjoituksista huomattavimmat ovat Raahen seudun aseveljien lahjoittama Joutselan patsaan pienoismalli, siitä kilpaillaan perusyksiköiden välisenä useassa urheilumuodossa, jotka ovat lähinnä sotilaallista kuntoa ja taitoa vaativia lajeja. JP 1:n — LapJP:n Kiltary:n lahjoittama ”pytty” massaurheiluun. Tulkkoon mainituksi vielä pataljoonan arvokkain kiertopalkinto ”Koukkaajapatsas”, josta kaikki yksiköt kilpailevat vuoden varrella. Näihin arvokkaisiin palkintoihin on yhdistetty ns massa- tai sanoisiko paremminkin kansanurheilu varsinaisen edustusurheilun ohessa. Voi-

Killan lautanen

Upskok Lauri Kiiskinen, 3JK

Pataljoonan paras jääkäri

Korpraali Aito Heikkinen, 2JK

Komppanioiden parhaat jääkärit

Jääk Heikki Postila, EK

Korpr Jouko Anttila, 1JK

Korpr Aito Heikkinen, 2JK

Korpr Jorma Mitteli, 3JK

Korpr Reijo Sääskilähti, KrhK

Korpr Pentti Paakkolanvaara, PstK

Killan lautanen

Korpr Jukka Heikkilä, RAUK

Paras huoltomies

Korpr Toivo Lompolojärvi (Karjapohjola), EK

Paras ajomies

Korpr Jorma Mitteli (Hevosjalostusyhdistys), 3JK

Paras koiramies

Jääk Tauno Lumimäki (Kuivila), 1JK

daan sanoa, että suurelta osalta kilpailuun osallistuvat kaikki palveluksessa olevat.

Lapin Jääkäripataljoonan urheiluedustus sekä sisäinen kilpailutoiminta lyhyenä tuloluettelona:

Hiihto. Pv:n hiihtovalmennusjoukkueeseen ovat kuuluneet yllä M. Kokkonen ja yllä T. Kareinen.

1. Divisioonan mestaruuden voitti yllä M. Kokkonen partio, varajohtajana yllä (nyk vääp) E. Tuomisto ja miehinä jääk A. Niikkonen, sekä alok P. Mattanen.

Edellämainittu partio saavutti Pv:n mestaruuskiisoissa 5:n sijan, jättäen taakseen monta kovaa partiota. Ainoastaan pieni epäonni pudotti partion melko ”korkealta”, mutta —?

Kansanhiihtokilpailussa Sodankylän varuskunta voitti varuskuntien sarjan.

Suunnistus. Pv:n valmennusjoukkueeseen on kuulunut yllä J. Vilenius, päästen edustamaan CISM:in kilpailuihin Pv:a ja Suomea. Kilpailut pidettiin Norjassa.

Pv:n suunnistusmestaruuskilpailuissa Obbnäs’issa suunnisti jääk R. Niva ”hopealle”. Saavutus oli erinomainen, koska ao ei ole aikaisemmin suunnistanut, vasta 15. 6. -66 palvelukseen astumisen jälkeen.

Ampumakilpailut. 1. D:n joukko-osastojen välisessä ns ”Yrittäjien Malja” kilpailuissa kiväärigentässä aliupseerien sarjan voitto.

Ilmakivääririkotiratakilpailut. Joukko-osastojen sarja, 2. Lapin Jääkäripataljoona.

Yleisurheilu. Pv:n mestaruuskilpailuissa, kers (opp) K. Kangas 200 m aj 2. sija, tulos 26.1. 400 m:n juoksu 3:s kers (opp) K. Pippola 51,1 ja opp E. Tervo 5:s 51,3.

Pataljoonan sisäinen kilpailutoiminta

Hiihto. Massahiihto 10. 1. -66. Voittaja RAUK. Mieskohtaiset tulokset: 1. jääk A. Niikkonen 1JK, 2. jääk E. Kelhala 3JK, 3. alik T. Rundgren TkK.

Ampumahiihtomestaruuskilp. 1. RAUK. Mieskohtaiset tulokset: Yleinen s. 1. yllä T. Kareinen, 2. yllä M. Nikula, 3. yllä E. Tuomisto. Ikäm.s. 1. yllä S. Ollila. Veteraani s. 1. sotmest K. Westerlund. Varusmies s. 1. jääk A. Niikkonen 1JK, 2. alok R. Uksila 3JK, 3. opp M. Ylinampa RAUK.

Sotilaspartiohiihto. 1. RAUK. Tulokset: 1. RAUK:n I partio yllä V. Koskelainen, yllä E. Tuomisto, opp M. Ylinampa, opp A. Varpu.

Maastohiihto 15 km. 1. RAUK. Yleinen s. yllä T. Kareinen, 2. yllä E. Tuomisto, 3. yllä M. Kokkonen. Ikäm. s. 1. yllä S. Ollila. Veter. s. sotmest K. Westerlund, 2. sotpast I. Sirkka. Varusmies s. 1. alok R. Annala, 2. alok P. Mattanen, 3. alok P. Uksila.

Suunnistusmestaruuskilpailut. Yleinen s. 1. T. Kareinen, 2. vääp M. Nikula, 3. yllä P. Hautala. Ikäm s. 1. vääp H. Nurkka, 2. yllä S. Ollila, 3. vääp E. Korhonen. Veteraani s. 1. yllä E. Kuivinen, 2. sotmest K. Westerlund, 3. evl E. Koivisto. Varusmiessarja 1. opp V. Luomanperä, 2. opp A. Niikkonen, 3. jääk R. Niva, 4. jääk T. Veijola, 5. alik M. Kähärä. Yksikköjen välisen kilpailun voitti RAUK.

Sotilaspartiosuunnistus. 1. 2JK:n I partio ltn M. Alajärvi, alik V. Alakärppä, jääk T. Veijola, jääk K. Siitonen.

Viestisuunnistus. 1. 3JK, joukkue: alik M. Ylinampa, alik J. Karjalainen, kok E. Matero.

Varusmiespalveluksesta

Historia ei toistanut itseään, sanotaan nykyään sodasta puhuttaessa ja viitataan sotien välikauteen, joka oli 20 vuoden pituinen. Parikymmentä vuotta on tosiaankin kulunut, eikä uutta suursotaa ole saatu aikaan. Kun nyt on tämä kriittinen vaihe sivuutettu, niin miksei sotavarusteluja voitaisi lopettaa, ja samalla alkaa uusi ajanjakso ihmiskunnan historiassa, rauhan aika.

Sotilaallinen voima on kuitenkin niin monien teoreetikkojen varmimmaksi todistama vallan tae, etteivät yksityiset rauhanaatteet maailmaa muuta. Mitä isot edellä, sitä pienet perässä. Sananlaskut yleensäkin pitävät verrattoman osuvasti kutinsa, tämä oikein erikoisesti. Pienien kansojen on pakko itsenäisyytensä säilyttääkseen pitää yllä sotavoimaa, jonka suurvallat hyväksyvät riittäväksi kylmän sodan vaarantaman riippumattomuuden takeeksi.

Yhteistyö- ja avunantosopimuksemme SNTL:n kanssa velvoittaa meidänkin maamme pysyttämään puolustuskunnossa, mutta ilman tällaista velvoitustakin me luonnollisesti haluaisimme säilyttää määrävallan omiin asioihimme. Eihän kukaan pidä esimerkiksi siitä, että joku tuntematon henkilö tulee ja sanoo, ettei voita levitetä tälle puolelle vanikkapalaa, vaan sille toiselle.

Varusmiespalvelukseen pitäisikin suhtautua tältä kannalta. Palvelus otetaan usein pakon kannalta. Totta on, että toisinaan joku tst-koulutus maistuu verensekaiselta puulta, lunta tulee nieltävä vatsan täydeltä j.n.e. Mutta kokemus on varmaan viime sodista osoittanut, että tällaista harjoitusta vaaditaan mahdollisen sodan sytyttyä. Volhan tosin olla, että kouluttaja on "noussut väärällä jalalla sängystä" tai jotain vastaavaa, jolloin oma paha tuuli purkaantuu koulutettaviin. Tällöin palveluksen voi kestää ajatellen sen velvollisuutenaan, mutta toinen puoli on se, että palvelus on myös kansalaisoikeus, varmasti unohuu.

On olemassa ihmisryhmiä, heimoja ja kokonaisia kansakuntia, vaikkakin nykyään yhä vähemmän, joilla ei ole oikeutta puolustaa asein isänmaataan. Syy lienee selvä: heillä ei ole omaa isänmaata. Miltähän

Ampumamestaruuskilpailut. Sotkiv 3×20 ls 1. sot tekn L. Ryynänen. Isopist. 30+30 ls 1. sotmest K. Westerlund. Pienoiskivääri 3×20 ls 1. sottekn L. Ryynänen. Sotkiv kenttä 10+10 ls 1. väep M. Nikula. Varusmiehet yleismestaruus 1. jääk T. Lepola, 2. alik M. Ekorre.

Yleisurheilumestaruuskilpailut. 200 m aj 1. alok E. Tervo. 400 m alok E. Tervo. Keihäänheitto 1. alik V. Nurminen. Korkeushyppy 1. korpr P. Kalajo. 1500 m 1. jääk O. Pätsi. Klekonheitto 1. alok H. Hangasvaara. 1000 m:n viesti 1. PstK, joukkueessa juoksivat alok Kaipainen ja Karila, jääk Paananen ja alok E. Tervo. Yksiköiden välinen kilpailu 1. RAUK.

3000 m:n maastojuoksu 1. opp A. Niikkonen. RAUK voitti yksiköiden välisen kilpailun.

"Koukkaajapatsaan" voitti vuodeksi haltuunsa 1. Jääkärikomppania, jonka urheilusuoritukset olivat vuoden aikana tasaisen varmoja.

Päivä, jota et ole vielä elänyt

Te inhoatte kiirettä, sekasortoa ja ahdistavaa painetta, jota kutsutaan nykyaikaisen elämänmenon hinnaksi. Olette kaikesti huomannut, että voitte välttää kiirettä, selvittää sekavia asioita ja helpottaa ainaista painetta aloittamalla päivän varhain, silloin siitä on seurauksena rikkaampi elämä. Ihminen voi tehdä työnsä paremmin. Saada aikaa itselleen, perheelleen ja ystävilleen. Olla kosketuksissa tämän maailman pysyvien arvojen kanssa. On pysähdyttävä katselemaan elämän eri ilmenemismuotoja luonnossa; keväällä, kesällä, syksyllä ja talvella. Luontoa katsellessaan, ihmettelette luonnon kauneuden sopusuhtaisuutta ja sen loputonta vaihtelevaisuutta.

Maailmassa olisi kaikki aloitettava alusta, kiirehtimättä. Sen pelkkä verkkainen hätäilemättömyys aivan kuin vaatisi tätä Teiltä ja meiltä kaikilta. Jos olette aloittanut päivän juoksemalla, ette tavoita sitä koskaan. Hätäisesti nautittu aamiainen ja päätön työhön ryntääminen ovat kuluttaneet hermojasi enemmän kuin mitkään muut tekijät. Kaikesta mieltömästä touhuamisesta huolimatta päivä näet alkaa yhä vieläkin omana tahtinaan. Eiliset kiireet, pulmat ja vaikeudet kuuluvat jo tänään menneisyyteen. Jokainen uusi alkava päivä tarjoaa uuden käyttämättömän mahdollisuuden päästä eteenpäin elämässä. Jokaiseen aamunkoittoon liittyy kehotus valita, — joko hautoa mielessään tai unohtaa mennyt — eiliset loukkaukset, voitot, saavutukset ja tappiot. On suunniteltava uutta päivää. On noustava varhain ollakseen yksin oman itsensä ja luonnon kanssa. Nähdäkseen miten voi elää sovussa oman pienen minuutensa kanssa.

Itsekunnioitusta ei saa pyydystämällä. Sitä ei voi ostaa. Sitä ei ole koskaan kaupan. Sitä ei voi luoda suhdetoiminnalla. Sen saatte kokea elämässänne, ollessamme yksin, hiljaisina hetkinä, hiljaisissa paikoissa. Kun äkkiä tajuaatte, että, tietäen mikä on hyvää, olette tehneet sitä, ja tietäen mikä on kaunista, olette antaneet sitä muille, ja tietäen mikä on totta, olette puhuneet sitä.

Tiedätte varmaan — mitä tarkoitan?

Nuoruus on viattomuutta, ihmettä, uskoa, odotusta, toivoa ja haavetta. Nuoruudessa kaikki on mahdollista samoin kuin päivän sarastaessa.

Päivänkoitto on ihme, joka pyyhkäisee pois yön piimyyden ja tuo takaisin ihmeellisen valkeuden — auringon —, joka tekee elämän mahdolliseksi tällä

mahtaisi tuntua olla vieraan vallan ikeen alla? Tämä eräänä näkökohtana palvelukseen tultaessa ja sen aikana.

Palvelus no nykyisin aika helppoa. Tietenkin isät ja isoisät hiukan liioittelevat sotajuttujaan ja kurinpalautusmenetelmiä, mutta varmasti olosuhteiden pakostakin palvelus on muuttunut miellyttävämmäksi. Uudet, lämpimät kasarnit ovat täälläkin käytössä. Varsin tyylikkääst lomavarusteet ja kunnolliset palvelusvarusteet ovat omiaan luomaan hieman lievitystä tuskaiseen siviiliin odotukseen.

Oppilas Pekka Ampuja

Mitä varusmiespalvelus merkitsee nuorelle miehelle

Asevelvollisuuslain mukaan on jokainen Suomen mies asevelvollinen. Nuori mies, saavutettuaan asevelvollisuusiän, joutuu käymään armeijan koulun halusipa hän sitä tai ei. Mitä tämä merkitsee aikuisikään ehtineelle miehelle tai mitä uutta ruotuväki tuo tullessaan, mitä se kenties vie mennessään.

Nuorukainen, joka lähtee ruotuväkeen, erotetaan viimeistään tällöin kotiväestään, ei kuitenkaan lopullisesti. Kirjeet, lomilla käynnit jne pitävät yhteyttä kotonaolijoihin. Ympäristö on sensijaan uusi ja outo. Siihen on ehkä vaikea sopeutua. Voi syntyä tiettyjä ristiriitoja alaisten ja esimiesten välillä. Tämä vaatii miehiltä sopeutumiskykyä ja itsehillintää, jotta palveluksesta muodostuisi helppo ja turhat monimutkaisuudet vältettäisiin. Palvelusajasta muodostuu koulu. Se kasvattaa miestä niin sisältä kuin päältäkin päin. Nuoruusajan turhat poikamaisuudet kepposineen ja koiruoksineen unohdetaan. Alokas, jääkäri, alikersantti tai minkä sotilasarvon hän lienee saavuttanutkin, rupeaa ajattelemaan terveellä järjellä. Hän muodostaa uuden kokonaiskuvan elämästä ja sen vaatimuksista. Tulevaisuus, niin hämärä kuin se vielä onkin, alkaa kiinnostaa. Eteen tulee kysymys, mitä minun on ryhdyttävä tekemään, kun jätän armeijan. Toimintaan tulee suunnitelmallisuutta, pitkäjänteisyyttä ja oman elämän rakentaminen alkaa viimeistään täällä.

Mitä armeija pystyy antamaan ammattiin valmistuvalle tai -aikovalle, vai pysähdyttääkö se kokonaan edistyksen palvelusajaksi? Erikoiskoulutukset ovat nimenomaan aloja, jotka tarjoavat hyödyllistä harjoittelua ja harjoitusaikaa kulloinkin kyseessäolevalle alalle. Se on siis pelkästään hyvää tuottavaa. Varusmies aika voi myös pakostakin siirtää valmistumista vähintään vuodella. Miehen on lykättävä opintojen aloittaminen, mikä tuntuu usein kovalta. Onhan tietysti mahdollisuus anoa lykkäystä, mutta siitä huolimatta palvelus on edessä. Kun koulu on käyty olisi tietysti kova halu päästä yrittämään ja ansaitsemaan omaa rahaa, maksamaan koulutuksen vaatimia lainoja ja perustamaan omaa kotia. Suunnitelmia on silloin muutettava ja elämä pyrittävä luomaan sellaiseksi, että myös varusmies aika sopii siihen luontevasti, liikoja hankaluuksia tuottamatta.

Usein kuulee puhuttavan siitä, että armeija kasvattaa miehistä joukkosielun ja että henkinen kehitys pysähtyy armeijassaolovuonna. Tietysti mies kulkee

kaikkeuden pienellä pölyhiukkasella. Te nuoret seisoitte uusien lähtökohtien maailmassa. Edessänne on monen monta uutta päivää. Päiviä, joita ei ole ollut koskaan aikaisemmin. Käyttäkää nämä päivät niin, että ne toisivat mahdollisimman paljon mukanaan auringonsäteistä valoista onnea elämänne lukuisille käyttämättömille päivillenne sen jokaisen auringonsäteisen aamun koittaessa.

Nauttikaa aamusta!

Nauttikaa sen tuomasta valosta!

J. E. Olli

joukon mukana. Koulutus tapahtuu pääasiassa suuremmille ryhmille, mutta myös yksityiskohtaiselle opastukselle kiinnitetään huomiota. Mitä enemmän miehellä on kykyä näihin, sitä paremmin hän tulee selviytymään taistelukentän olosuhteissa ja myöskin omassa siviilielämässään. Mitä itsenäisempi on sitä parempi mies on kaikessa palveluksessaan niin täällä armeijassa kuin myöhemmin yhteiskunnassa. Lisäantyneet vapaa-ajat suovat mahdollisuuden myös opiskeluun ja itsensä kasvattamiseen. Varusmiesajan ei tarvitse pysähdyttää kehitystä. Jos vain on halua ja intoa riittävästi, voi opiskeluaan jatkaa, ei tietenkään sillä teholla kuin siviilissä. Kirjastot, jotka varuskunnissa ovat, tarjoavat luettavaksi monipuolista ja kehittävästä kirjallisuutta. Osoituksena lukuhalusta on nähtävissä runsas lainaajajoukko.

Ruumiillisen kunnan kohottajana on armeijassaoloajalla huomattava sija. Tänä aikana voi mies saada kipinän urheiluharrastuksille, joka jatkuu siviilissäkin. Terveiden ylläpito muodostuu näin helpoksi, vastustuskyky kasvaa ja pienet sairaudet vältetään helpommin. Reipas elämä muodostuu tavaksi, jonka voi näin säilyttää palvelusajan päätyttyä.

Palvelusaika ei siis ole yksitoikkoista, vaan päinvastoin monipuolinen ja koskettaa miestä joka puolelta. Aika on miehelle itselleen hyödyllinen ja tarpeellinen, jotta pystyy selviämään elämästä. Tällöin oppii tuntemaan kovan elämän karut piirteet ja sen tosiasian, ettei sotaa ole vielä lopullisesti poistettu maailmasta.

Varusmies aika opettaa myös ponnistelemaan rauhallisen ja turvatuksen yhteiskunnan rakentamiseksi.

Opp Esko Ollila

- Perinteellinen malli
- Huoliteltu laatutyö
- Kestävä kokonaisuus

siinä ILVESPUUKKOJEN ja LAPINLEUKUJEN

MAAILMAN LAAJUISEN SUOSION PERUSTAT, KULTAMITALIT LAATUKILPAILUISSA JA NÄYTTELYISSÄ 1932, 1950 JA 1955.

KOHTA 40 VUOTTA ON TEHTAAMME TUOTTANUT TÄTÄ SINÄNSÄ VAATIMATONTA — MUTTA KUITENKIN MAAILMAN MONIPUOLISINTA TYÖKALUA, JOKA ON

Työmiehen tuttava — sotilaan ”ase”

J. Marttiinin Puukkotehdas Oy

ROVANIEMI

Se vapaa-ajan harrastus

Pam, pamahtaa puheenjohtajan nuija pöytään. Olet tullut valituksi joksikin yhdistyksen viidakon toimivaksi rattaaksi. Voit aloittaa vapaa-ajan viettosi, sen perusteella, toimintasuunnitelmaa toteuttaen. Ystävät uskovat ja luottavat sinuun ja sinulta odotetaan tehokasta työskentelyä yhteisen asian puolesta. Olet myynyt itsesi tietten tai tahtomattasi, uhrannut vapaa-aikasi tietylle harrastukselle.

Edessäsi töllötin. Viihtyisä perhepiiri ympärilläsi. Rentona, puolittain makuuasennossa nautit kuvaruudusta esitettävästä, hyvästä tai vähemmän hyvästä ohjelmasta. Aamutossut jaloissasi lämmittävät mukavasti, ilmaiset piipustasi maukkaat savut, nautit elämästäsi, vapaa-ajastasi...

— Kuuletko, mitä sanoin. Nuo sanat havahduttavat sinut vapaa-ajan maailmastasi. Perheen sisäministeri se on vain, joka pyytää sinulta pientä palvelusta, uskaltaa häiritä vapaa-aikaasi...

Lenkkejä, hikoilua, puntin kolistelua, kuntovoimistelua, kilpailuja, jotka tiivistyvät tavallisesti saunan lauteilla tapahtuvaan syventävään käsittelyyn:

— Jos minä olisin vetänyt kerroksen ”viksiä” luitoksi päälle, niin jo olisi sukset huilanneet...

— Jos en olisi mennyt nurin siinä kuopassa, niin en olisi hävinnyt. Tupsahdin aivan päälleni... Kertoja kuvaa eleillään kaatumistaan niin rajusti, että vierustoverin on väistettävä. — Perhana, kun näkyi se taulu huonosti, meni se 3. laukaus ohi... nyt jo vingahtelevat saunan lauteilla ohilaukaukset, jotta sivullisella on täysi työ niitä väistellässä.

— Kiväärin perä löi puun kylkeen ja siinä kai ase tärähti... nyt vuorostaan sivustaseuraaaja tuntee tuon kiväärin perän töytäisyn voimallisesti kylessään siirtäen pakaroitaan, pois kiväärin perän alta.

— Kun näin Jussin selän tulevan vastaan, niin silloin lykin tasasauvaa... kertoja on noussut lauteilta ylös hiihtäen vielä kerran Jussin kiinni. Me sivustaseuraaajat myötällemme ”esivoimistelijan” liikkeiden mukaan tasasauvatahtia, elämme liikunnalle vannoutuneen vapaa-aikaa...

Saunan lauteilla tahtoo olla tungosta kerrakseen. Mutta paljon sinne mahtuu: Miehet, sukset, kaatumiset, ohilaukaukset, Jussin selkä, sun muut tykötarpeet.

— Välillä haukku kävi aivan kuulumattomissa. Sitten se alkoi lähetä. Odotin ja odotin. Akklä huomasi Junnun korvat kannon takaa. En kerinnyt tähdätä. Heittolaukauksella ammuin, siihen keperdyi... Kolme ajoa ja kolme kaatoa. Saat, saat olla varma, että siellä on jäniksiä niin tuhottomasti... kertoja kuvaa vielä kokemuksiinsa kovasti käsillään huitoen. Me olemme varmat, että siinä on tosi jänesmies mielialheessaan.

Mersu tai Anglia tai joku muu nelipyöräinen ajoneuvo, lumipuvut ja punainen lakki, kartta ja pari riidoti. Hiihtomies ja passit, jotka eivät koskaan satu paikalleen, naapuriseurue, joka ampuu hirven passipaikan viereen, siinä tunnuksat hirvimiehistä, jotka kaikkensa antaen uhraavat syksyiset vapaa-ajat jaloille harrastukselleen. Monta kertaa eletään mielessä, se hetki kun riista tulee passipaikan eteen ja

maksa saadaan pistää kelmupussiin. Onnellisia ovat nämä suurriistan pyytäjät harrastuksessaan.

— Valehtelematta oli se tammukka näin iso, Kalle voi sen todistaa... levittelee kalamies käsiään saalistaan kuvaten. Se valehtelematon tammukka saattaa saada hieman liikaa kokoa joskus sen verran, että jatkot käsissä olisivat tarpeen... — No ei tuota tiijä, ei ollu kala syönnillään, mitkäpähän lukusintit tuli... saattaa toinen kalamies jutella parisankollisesta saaliistaan varovasti uteliaalle ja kysymykseen, missä kävit, vastata. — Missäkö, tuolla Kitisellä... ilmaisematta vahingossakaan kalapaikan nimeä. Jos se satuu vahingossa tulemaan julki niin. — Ei sinne kannata mennä, ovat kortanneet sen ihan tyhjäksi... Niinpä niin, kalamiehellä pitää olla konstinsa häneläkin.

Kerhottomien kerho kokoontuu tuntemattomaan paikkaan pohtimaan vapaa-ajan vieton harrastusmahdollisuuksia. Kerhoon pääsevät sellaiset, joilla ei ole vapaa-aikaa ja sen suomaa harrastusta. Toivoen runsasta osanottoa tunnuksella, vapaa-aika ja harrastus kaikille.

PEE-TEE

Toimituksen nurkka

Me olemme jälleen heränneet kesäisestä talviunestamme ja saaneet aikaan tämän meidän yhteisen ja ikioman ETUPYÖRÄN. Suuri kiitos tästä aikaansaannoksesta lankeaa niille yksityisille, liikkeille ja laitoksille, jotka ovat jälleen tukeneet meitä ilmoitusten muodossa. Kiitos kaikille.

Kerran vuodessa ilmestyvän lehden kokoaminen ei ole mikään helppo tehtävä. Pataljoonan vaiheissa on tapahtunut paljon merkityksellistä, on saatu uusi nimi, uusi esikunta, uusi kasarmi, yksi asuinrakennus ja niin edelleen. Toisin sanoen, kehitys on jälleen mennyt eteenpäin pitkin askelin kaikkein meidän yhteiseksi hyödyksi ja iloksi. Muissa kirjoituksissa on näistä uudistuksista jo kirjoitettu, mutta muutamaa tapahtumaa haluan tässä tarkastella:

Heinäkuun alussa oli esikunnan henkilöstöllä juhla, uusi esikunta otettiin käyttöön. Mappien ja kaluston kantaminen tilapäistiloista ajanmukaisesti toimistoihin oli iloista ja keveää. Jälleen oli saavutettu uusi välitavoite rakennusohjelmassa. Samanaikaisesti 4. kasarmi valmistui ja kunniakas Tukikomppania jaettiin kahtia. Tämän kahtiajaon perusteella syntyi KrhK ja PstK.

Kun kesän suunnistuskausi alkoi olla päätöksessään, katkaisi paras ja mallikelpoisin suunnistajamme ylivääpeli Eino Kuivinen viimeisen maalinauhan siirtymisen ajasta iäisyyteen. Suruviesti järkytti meitä kaikkia, sillä olihan Eikka yksi parhaimmista, jämerä ja tunnollinen pataljoonan palvelija, joka ei vaivojaan säästänyt yhteisten asioiden ollessa kysymyksessä. Hänen paikkaansa on vaikea täyttää niin palveluksessa kuin seura- ja yhdistystoiminnassakin.

Joulun alla olivat puolustusvoimien suksimiehet kuntoaan kohentamassa varuskunnassamme. Oma henkilökunta valtasi viime vuonna kansanhihdossa varuskuntien sarjassa mestaruuden. 1. Divisioonan

mestaruuskilpailuissa siivitti yll Kokkonen pataljoonan värit voittoon, joskaan puolustusvoimain mestaruuskilpailuissa ei enää tullut niin hyvää sijoitusta. Uimahalli on ollut erittäin ahkerassa käytössä, jota todistaa 50.000 käyntikertaa v. 1966. Kunnan yleisvuoroille myytiin pääsylippuja lähes 12.000 kpl. Matkainti alkoi 25. 11. -66 ja helmikuun alussa saavutettiin Helsinki. Matka jatkuu siitä kevättä hakemaan etelän maille. Pataljoonan päälystö on alkanut vaihtumaan. Joulukuun alussa tästä koettiin ensimmäiset merkit, sillä yli 6 v. pataljoonassa palvelut kapteeni Kalle Parkkari pakkasi kampeensa ja nousi perheineen Isuzuun lähtien "syrjä-Suomeen" Kemmin sp:iin. Yll Olli Heiskanen hurautti Angliallaan perään, lomasuuntana Suomi ja määräsämanä Tuusula, Taistelukoulu. Toivotaan, että "isoiset" siirtävät heidät vielä joskus takaisin omaan joukko-osastoomme. Helmikuussa oli yll Vesa Yrjölän vuoro lähteä, siirtyä arktiselta alueelta sypressien kasvumaille kouluttamaan kanta-aliupseereita vaativaan tehtäväänsä Lappeenrannan vanhassa varuskuntakaupungissa. Toivottavasti hänenkin tiet johtavat vielä joskus "Tuppukylään".

Täysin palvelleiksi ei ole vuoden varrella tullut kehtään. Kevät oli kovaa viirusten aikaa. Helluntaina oli nimittäin tungosta avioliittomarkkinoilla. Varsinkin urheiluväki näkyi kunnostautuvan, sillä avioliiton rauhan satamaksi sanottuun sodanjulistukseen syylistyivät ltn Alajärvi, ylik Kareinen hiihtäjistä ja yll Jorma Vilenius kauan harhailtuaan suunnistusradoillaan löysi Inari rastin samana juhlapyhänä. Joukkoon yhtyi vielä väpeli Teuvo Kasvi kuntosuorittajien puolelta. Myöhemmin pistäytyivät saman asian vuoksi papin pakinoilla kapteeni Pekka Auvinen, ltn Seppo Köntti ja ylik Juhani Hietakangas.

Henkilökunnan "reservi" on kasvanut huomattavasti sillä useampaan perheeseen on ostettu vuoden mittaan isän ja äidin voimilla kulkeva osittain ajo-neuvoksi katsottavat lastenvaunut. Onnea vaan kaikille vanhemmille ja pikaista pitiuuden kasvua perintöprinsseille ja -prinsessoille.

Lasten päiväkotia aloitti toimintansa 1. 1. 1967. Näin alkuun hoidettavia on hieman niukanlaisesti, mutta tulevaisuus lupaa parempaa...

Pataljoonan ja Sodankylän kuntalaisten välinen yhteistoiminta on ollut kitkatonta ja laajentunut huomattavasti. Vuosi sitten puhuttiin raja-aitojen kaatamisesta, nyt voidaan sanoa ne hävitetyt. Kunnalla ei ole tosin ollut antaa varuskunnalle tiukan taloudellisen ajan vallitessa kovinkaan suurta taloudellista tukea, vaikka varmaan hyvää tahtoa ei puutu. Mutta kaipa aikoinaan saataneen kylältä tulevan tien sivuun valot myös puuttuvalle 300 m:n matkalle, ja muitakin tärkeitä parannuksia.

Vapaa-ajan vieton ongelmia ei nähdäkseni aina-kaan henkilökunnalla ole. Tosin, kerhorakennuksen puuttuessa, yhteiset tilaisuudet jäävät vähiksi. Tämä on huomattava puute, joka aikanaan korjautuu, koskapa lujuukselaskelmia jo kerhoja varten tehdään. Yhdistystoiminta näyttää olevan, erittäin vilkasta Sodankylässä ja melkeinpä kaikille harrastuksille suuntautuvaa. Yhdistyksien ja seurojen ulkopuolelta ovat loput löytäneet omat harrastuksensa ilman kerhottomien kerhoakin. Lapille ominaiset miesten harrastukset, metsästys ja kalastus, ovat

Tuli- ja rajakaste Veriojalla -44

Jos halutaan olla kirjaimellisia ei se ollut tulikasteeni, sillä johan talvisodan päivinä olin vartiomiehen ominaisuudessa kotirintamalla joutunut tekemisiin vihollistulen kanssa ja jatkosodan ensimmäisenä vuotena ollut tulikosketuksessa naapuriin Repolan korvessa ja kuulostellut myös 12-tuumaisen järeätä ääntä Terijoella, mutta sittenkin tuota Veriojan päivää pidän tulikasteeni päivänä.

Olikohtalokas kesäkuun 10. pv 1944. JP 1 oli saanut käskyn siirtyä Terijoelta JR 1:n kaistan taakse Uuteen Alakylään ja jäädä telttamajoitukseen 10. Divisioonan reserviksi.

Siirtyminen tapahtui pyörämarssissa. Häiriöittä ei matkanteko sujunut. Alituisesti olivat maataistelukooneet niskassa koukkimassa ja päätä piti välillä painaa mättääseen, mutta nopeasti matka kuitenkin katkesi. Oli kiire!

Lähestyessämme Joutselkää kävivät ilmahyökkäykset pientä joukkoamme vastaan kiivaammiksi, mutta aina vain mentiin eteenpäin. Vastaa tuli laukkaavia tykkivaljakoita kupeet vaahdoten, verisinä ja vauhkoina ilman ajajiaan ja tykkejään. Sekaan mahtui jokunen tärähtänyt, joista toiset kehoittivat menemään linjaan, toiset huusivat hulluina, ettei edessä kukaan elä, kääntykää takaisin, jos aiotte elää!

Joukko-osastomme eteni kuitenkin järkkymättä määränpäättään kohti eikä kukaan tiennyt, mitä on edessä odotettavissa. — Aavistimme kuitenkin, että tulevat vaiheet ovat kovia.

Ylitimme Rajajoen sillan ja siirryimme pyörillä tien kahta puolta ajaen Mainilan aukeille. Ja miltei suoraan pyörien selästä jouduimme kohtaamistaisteluun, kun vastaan tuli "10 Sotkaa" telaketjut kolisten ja moottorit ulvoen. — Olimme sodan keskellä. — Jalkautuminen ei tarvinnut eri käskyä. Pyörät jäivät tien varteen lähelle Mainilan Lottakanttiinia ja pakkaukset jätettiin pyörille. Vain aseet, leipälaukut ja patruunat sekä kaikkein tärkein henkilökohtainen omaisuus poimittiin nopeasti mukaan. Pataljoona jakautui tien kahden puolen siten, että kulkusuuntaan

voittaneet yhä, uusia ja uusia harrastajia, vaikkakin suurin osa hirvistä jäi kaatamatta. Töllötin on viimeisin vapaa-ajan viettoharrastus. Se alkoi näkymään täällä joulukuun alussa 66, niin että Speden saluunat ja lepakkomiehet sun muut ovat täällä nyt yhtä tuttuja kuin missä muualla hyvänsä. Siihen oma elokuvavali on pyörittänyt toistasataa elokuvaa vuoden mittaan ja hankkinut huomattavan summan, tietenkin valtion pohjattomaan kukkaroon.

Lopuksi on todettava, että hyvin on mennyt tämäkin vuosi. Työtä on ollut jokaisella joka tarpeeseen. Mutta jokainen on tehnyt työnsä nurkumatta työn iloa tuntien. Kiitos vielä kerran kaikille, jotka ovat edesauttaneet toimitusta ja onnea ja menestystä lehtemme lukijoille Suomen kansan 50-v. itsenäisyyden juhluvuotena.

nähdessä oma komppani, 3. jäi tien varteen oikealle ja meistä oikealle oli 2. Kompp. Toiset komppaniat olivat tien toisella puolen.

Maastouduimme, jos näin edes voi sanoa, viljapellon pientareelle. Suojanamme oli ainoastaan 20—30 sm:n korkuinen oras, maasto vietti hiukan kohti itää ja jonkin matkan päässä takanamme se laskeutui kohti Rajajokea jyrkentyen vähitellen jokitörmäksi. Yritimme kaivautua peltoon paljain kourin ja puukoin ja jonkinlaista poteroa saimmekin suojaksemme. — Maataistelukoneiden monisatainen aalto jyräsi ylitemme kohdistuen varsinaisen tuli-iskunsa jonkin taaksemme. Sotkien tykit jyrähtelivät ja jv-aseiden tulitus yltyi sitä mukaa, kun maaleja ilmaantui näkyviin ja olihan niitä.

Ketjua myöten tuli käsky läpi, että tien varressa pataljoonan saumassa pitää komentaja puhuttelun kompp.päälliköille. Tst. lähetin ominaisuudessa sain käskyn seurata omaa päällikköäni, ltn E. V. Järvi-lehto a. Läksimme kohti pataljoonan komentopaikkaa, seuraten komppanin muodostamaa ketjua. Päällikköni käveli edelläni ja muistan kuin eilisen päivän, miten hän paineli edelläni mustaan lyhyeen sadetakkiiin pukeutuneena, leipälaukku ja karttalaukku kupeilla heiluen, pistooli kourassa ja kp selässä. Taakseen vilkaistuaan hän käski minun seurata matalana, mutta itse hän paineli pystyssä hieman etukumaras- sa. Vilkuilin viholliseen päin ja omaa ketjuamme, josta itsekkäästi kuvittelin tarkkailtavan käyttäytymistäni tules- sa. — Olihan kavereilla parempaakin katseltavaa kuin nuori tst.lähetä. Kohotauduin suoraksi ja painelin päällikköni perässä ja äkkiä minun valtasi ihmeellinen turvallisuuden tunne. Tuossa on päällikköni, seuraan häntä, ei minulle mitään tapahdu hänen seurassaan. Jokseenkin tähän suuntaan kulkivat ajatukseni. Päällikköni takertui takin helmastaan kiinni piikkilanka-aitaan ja kiiruhdin päästelemään nutun helmaa siitä irti. — Tämä kai oli vaistomainen ele tulkita yhteenkuuluvaisuuttamme. Komentopaikalle asti emme päässeet, sillä pari Sotkaa lähti liikkeelle ja katkaisi pataljoonan kahtia. Näimme, kuinka komentopaikalla hypättiin poteroihin ja Sotkat aloittivat pyörimisensä paikalla. Käännymme takaisin. Vastaa- tuoli 2. Kompp. päällikkö kapt Tattari tst.-lähet- tinsä kanssa ja hän otti pataljoonan puolikkaan komentoonsa.

Vihanpito naapurin kanssa jatkui. Panssarit tulivat aivan nenän alle n. 30 m:n päähän ja niille emme mahtaneet mitään, sillä pk oli raskain aseemme. Ei edes käsikranaatteja ollut silloinkaan, kun vaunujen torninluukut avautuivat ja tyhjiä hylsyjä heiteltiin niistä ulos. Tuntui katkeralta taistella miltei paljain käsin, mutta jalkavaen pidimme matalana niilläkin aseilla, jotka olivat käytössämme.

Samanaikaisesti kun saimme tiedon kapt Tattarin haavoittumisesta tuli myös irtautumiskäsky ja lähdimme hiljalleen vetäytymään Veriojaa kohti. Maasto antoi pahaisen näkösuojan, mutta puissa ja Veriojan vastarannalla räjähtelivät piiskan ammuksat. Sirpaleita satoi niskaan. Jokinotkon pohjalle tulles- samme kuului humahdus ja samassa räjähti piiskan ammus puun latvassa aivan lähellämme. Ehdimme tuskin vetäistä pään hartioiden väliin ja senkin myöhään. Viiltävä sirpale repäisi ammottavan haavan

luutnanttini polveen. Jäimme siihen. Lääkintämiehiä ei ollut. He olivat kuljettamassa haavoittuneita. Otin ensiapusiteen asetakin helmataskusta ja ryhdyin sitomaan päällikköäni. Puukolla revin housunlahkeen halki ja panin liikkeelle koko partiopoikana hankki- mani ensiaputaidon sitoessani vuotavaa haavaa. Miehiä valui ohitsemme harvene- vassa tahdissa. Sitten läksimme kalaamaan yli Veriojan, päällikköni, ja minä häntä tukien. Kahlatessamme sain rajakasteen, ehkei nyt aivan vanhan rituaalin ja perinteen mukaista, mutta rajakasteen kumminkin ja uskon olevani viimeinen jääkäri, jolle tämä kunnia on Veriojalla suotu. —

Vastarannalla liittyi seuraan korpr Eino Höylä ja kahteen pekkaan lähdimme viemään haavoittunutta esimiestämme taakse. Somerikonmäen rinteitä vai- valloisesti noustessamme saattelivat meitä siellä tääl- lä räjähtelevät piiskan ammuksat ja käsiaseiden hajanainen tuli teki liikkumisen vaaralliseksi, mutta har- vahko metsä antoi melkoisen suojan.

Kun jätin luutnanttini pysäyttämäni autoon sain hänen konepistoolinsa ja tällöin tuntui, että nyt tuli 19-vuotiaasta pojasta jääkäri.

Res alik L. V. HIRVENSALO 3./JP 1:n tst.läh.au

Sinulle, jonka palvelukseen- astumismääräyksessä lukee LapJP

Posti on jokin aika sitten tuonut Sinulle valkoisen, taitetun kortin. Koko syksyn olet odottanut sitä yhä kasvavalla jännityksellä. Sen sisältöhän tulee määräämään seuraavasta elämäsi vuodesta. Kätet vapisten aukaisit sen ja silmäsi hakeutuivat heti kohtaan "Joukko-osasto". Siitä löysit viisi kirjainta. Ehkä tiesit ennestään, mitä ne merkitsevät. Ellet tiennyt, hait kiireesti esiin kutsunnoista saamasi "Miesten koulu". Siitä Sinulle selvisi, että kirjaimet tarkoittivat Lapin Jääkäripataljoonaa. Hypähtikö sydämesi riemusta? Vai ehkä pelosta, mitä tulevaisuus Sinulle tarjoaa täällä Lapissa.

Totuttuasi ajatukseen lähteä Sodankylään, riensit varmaan toveriesi luo kerätäksesi mahdollisesti tietoja tuosta pohjoisesta varuskunnasta. En tiedä, oletko saanut paljon selville. Omalta osaltani voinen auttaa Sinua hiukan.

Ensimmäiset viikkosi ovat pahimmat. Et ole vielä tottunut "talon tapoihin". Kaikki täällä on Sinulle uutta. Sinusta tuntuu mahdottomalta oppia kaikkea. Silmät ihmetyksestä pyöreinä katselet siististi tehtyjä kaappeja ja pinkkoja. Voiko vaatteet ikinä saada taipumaan tuolla tavoin. Entäs sitten sulkeinen. Et usko ikinä pystyväsi tekemään kaikkea tuota noin kauniisti ja yhtäaikaan muiden kanssa. Ja iltasi tuntu- vat pitkäveteisiltä. Alussahan Sinua ei voi päästää iltalomalle. Varsinkin ensimmäinen viikko tuntuu yhä pitkältä kuin vuosi. Mutta lohduttuudu sillä, että me "vanhat" tunsimme kerran samoin.

Tiedemies - Kameramies

Melkein jokaisen vaativan tehtävän ja varsinkin pitkän matkan suunnitteluun ja valmisteluihin liittyy aina suurta odotuksen tunnetta, iloa, kuvitelmia ja toiveita, joita kukaan ei myöhemmin voi mellitä riistää, mutta myös käsittämättömyyttä, pettymyksiä ja paljon todellista työtä.

Kun sitten pääsemme itse asiaan ja olemme keskellä työn touhua, rientää aika pitkin harppaavin askelin. Jos toiveemme toteutuvat edes osapuulleen, on mielihyvän tunne melkein lilankin voimakas, ja aivan liian pian meidän on taas yritettävä sopeutua siihen harmaan arjen maailmaan, johon vain muistot voivat meitä seurata.

Sen työn, jonka on laiminlyönyt tai siirtänyt paremman onnistumisen toivossa tuonemmaksi, silloin kun vielä itse on leijaillut unelmien ja toiveiden maailmassa, on niistä herätäkseen käytävä työhön mitä vakavimmin käsiksi. Muistojen loputtomat kirjavina vaihtuvat kuvat täyttävät muistin valtavalla paineella, ja tuskallisen voimakkaana on mieltä painanut vastuu niitä kohtaan, joille on vähäisen kyvyn rajoissa koettanut välittää jotakin siitä kokemusten ja työn ilosta, jota itse on saanut kokea.

Tiedemiehillä on vuosien — kenties melkein koko nuoruutensa — hiljaiset, uutterat opinnot takanaan; kirjaopinnot, jotka ovat sulkeneet hänet neljän seinän sisälle ja eristäneet hänet siitä luonnosta, jonka jokaisen tulisi kokea ja kestää alkukantaisessa ja vielä turmeltumassa tilassa. Mutta hänen työnsä ei,

Ajan mittaan huomaat, että pataljoonamme ei olekaan yhtään hassumpi paikka, niinkuin joku Sinua ehkä on siviilissä pelotellut. Vapaa-aikasi on todella vapaa-aikaa, lukuunottamatta tietenkin välttämättömiä lumitöitä ym. siivousta. Iltasi voit kuluttaa sotilaskodissamme kahvikupin äärellä tai televisiota tuijottaen jos haluat. Ainoa varjopuoli vapaa-aikasi vietosta on iltalomakohteiden harvalukuisuus. Varsinkin jos ennen asuit kaupungissa. Sinulle tuottanee vaikeuksia lauantai- ja sunnuntai-illat.

Palvelus päivisin tulee olemaan aika tiivistä. Mon-
taa savuketta et ehdi vetäistä. Jos joudut olemaan
täällä talven, kyllästyt todennäköisesti lähes ainai-
seen kylmyyteen. Mutta sitten osaatkin antaa arvoa
auringolle ja lämmölle. Kun joskus olet ollut muu-
taman päivän ”jotoksella” 30—40 asteen pakkasessa
ja sitten pääset takaisin kasarmiin, et voi sanoin ku-
vata sitä nautinnon tunnetta. Tuo alussa niin kol-
kolta tuntunut kasarmirakennus tuntuu kodilta.

Lopulta, kun olet ollut täällä oman aikasi, Sinä pää-
set siviiliin. Silloin voit nostaa ylpeänä pääsi ja sanoa
palvellesi Lapin Jääkäripataljoonassa. Asioista perllä
oleva luo tällöin Sinuun kunnioittavan katseen ja
ajattelee ”kas kas poikaa, taitaapa olla kunnan mies”.

Joten älä pelkää tulevaisuuttasi, vaan astu luotta-
vaisin mielin junaan silloin, kun Sinun aikasi koittaa.
Toivotan Sinulle onnea ja komennusta RAUK:uun.

Oppilas Osmo Rahjo

päinvastoin kuin maallikon, ole valmis heti julkisuu-
teen saatettavaksi. Vuosikausia on hänen taaskin käy-
tettävä kokoelmiensa järjestelyyn ja tutkimustyöhön,
jonka hedelmät vasta tulevaisuudessa kypsyvät sa-
noiksi tietorikkaiden teosten muodossa.

Toisin on esimerkiksi kameramiehen laita. Hänen
työnsä on jopa kadehdittava. Hän, jos kukaan on se
mies, joka tuottaa iloa muille vain antamalla — joko
mustavalkeana tai värillisenä — kuviansa väriloiston
liukua yli valkoisen kankaan.

Moitteeton värielokuva ja hyvät valokuvat ovat eh-
kä parasta, mitä voimme tuoda lahjaksi heille, jotka
meidän lähdeytämme jäävät arkityönsä ääreen. Mut-
ta mahtaako kukaan heistä ajatella, miten monen
monta väsyttävän aherruksen vuotta kuluu, ennen-
kuin kameramies on hankkinut itselleen asiantuntijan
kokemuksen ja taidon? Hänen kykynsä ei saa milloin-
kaan pettää, ei edes tilanteissa, jotka vaativat sala-
mannopeaa, melkein vaistomaista toimintaa mitä eri-
laisimmassa ja oudoimmassa oloissa: vaikeasti kuvat-
tavat kohteet kameran edessä ja useinkin olosuhteis-
sa, jotka merkitsevät jopa vaaraa sekä hänelle itsel-
leen, että muille. Ajatelkaamme vain rintamakuva-
jaa sodan aikana.

Tämän käsittää parhaiten, jos ajattelee miten suun-
nattomasti virheitä erilaiset harrastelijat tekevät, kun
hengen silmin katselee niitä epäluokuisia huonoja ku-
via, hämääriä, väärin valotettuja filmejä ja niitten epä-
onnistuneita värejä, jotka kokemuksesta hyvin tun-
nemme.

Taitava ja peloton kameramies, osallistuessaan mi-
tä erilaisempien tapahtumien ja tilanteiden kuvauk-
seen, joutuu asettamaan itsensä erittäin vaikeisiin
hengenvaarioihin. Ellei hän näin tekisi, jäisi moni har-
vinainen tilaisuus käyttämättä, vaikka hän ei epäroi-
sikkään syöstä vaaraan omaa henkeään. Ehkä on vain
tyydyttävä kuvaamaan jotakin aivan toisarvoista, mi-
tä hän ei ole edes ajatellutkaan. Mutta kun hän on
jälleen kotona ja on saanut filminsä esityskuntoon,
hän voikin, jos kaikki on käynyt hyvin, jo täydellä
syyllä viettää omaa voitonjuhlaansa.

JEO

**Kaikesta
työstä
jää jäljet --
meidän
työmme jälkiä
on helppo
löytää kaik-
kialta Lapista!**

Lapin Kansan Kirjapaino

**Valokuvaamo ja
valokuvaustarvikkeiden liike**

Rovaniemi - Kansankatu 10
Puh. 3450
MAASEUDULLE POSTIPALVELU

KUMI-HELENIUS?

ROVANIEMEN AKKUUHUOLTO

KAIRATIE 8 - PUH. 4047

Pohjolan Sanomat

LAPIN LÄÄNIN
SUURIN
SANOMALEHTI

Lapin Jääkärit!

KÄYDESSÄNNE ROVANIEMELLÄ
PISTAYTYKÄÄPÄ MEILLAKIN

MOTO-SKI MOOTTORIKELKKOJEN
Piiirimyyjä

Koneliike Koski

Rovaniemi Valtak. 19 puh. 2084

RUOKAA, KAHVIA, VIRVOKKEITA

KAIRA-BAARI

SODANKYLÄ

ESSO-HUOLTO ja BAARI

A. KARPPINEN

Pelkosenniemi puh. 65

ONNI ALALUUSUA

SODANKYLÄ PUH. 317

UNARINTIE 18

RADIO- JA TV-ALAN ERIKOISLIIKE

KONE-VISIO

Pelkosenniemi puh. 88

EKA VISIO

SODANKYLÄ PUH. 98

— TELEVISIOT JA RADIOT
— RADIO- JA TELEVISIOHUOLTO

KIRJA- JA SEKATAVARAKAUPPA

M. KURKI

PELKOSENNIEMI PUH. 23

Vanhin liike Pelkosenniemiellä
Suositellaan

EDULLISEN HANKINNAN TULOS
EDULLINEN KENKÄOSTOS
TEKONIEMELTÄ

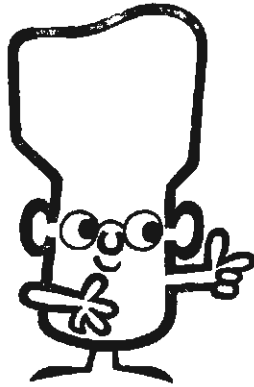
KENKÄPISTE

SODANKYLÄN KENKÄ JA NAHKA

**SODANKYLÄN
KIRJAKAUPPA**

PUH. 140

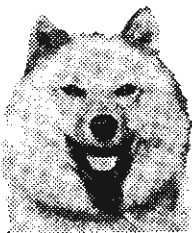
ATRIA

KARJAPOHJOLA

MUISTAKAA SOTAINVALIIDEJA

Esimerkiksi ostamalla Sotainvaliidiiden Veljesliiton adresseja

ALJO- KENNEL

rasvattaa Suomen pystykorvia, Karjalankarhu-
coiria, Jämtlannin pystykorvia, harmaita pysty-
korvia ja Lapin porokoiria. Pentuja jatkuvasti
saatavana.

MATTI KUIVILA

Sodankylä, Lapintie 26, puh. 273

Hyvien kellojen
kauniiden kihlojen
arvokkaiden palkintojen
ja lahjaesineiden
edullinen ostopaikka

Kello-Räsänen

SODANKYLÄ - PUH. 194

Rauta-alan tavaratalo

PUH. 4161

ISKU-AITTA

Risto Hyykoski
SODANKYLÄ - PUH. 385

SALLAN KAUPPA Oy

Kirja- ja paperikauppa
SALLA - PUH. 24

**KÄYKÄÄ
TALOSSA**

— siellä aina ystävä —

KOKO KANSAN PANKKI

KANSALLIS-OSAKE-PANKKI

Sodankylä - Puh. 27 ja 49

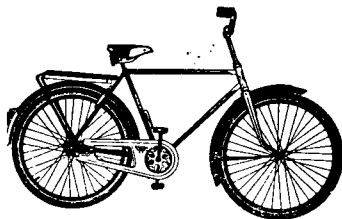
Ajakaa omaa etuanne

TERÄS-SIIPi polkupyörällä

TERÄS-SIIPi pyörä on Euroopan parhaista polkupyörän osista yksilöllisesti käsin koottu huippuluokan ajoneuvo. TERÄS-SIIPi on oikea pyörä Teille, joka tarvitsette todella kestävän ja varman polkupyörän.

Taattua tarkkuustyötä

TERÄS oy

Sodankylän
Sotilaskotiyhdistyksen
tervehdys
Lapin Jääkäripataljoonalle

Sodankylän Autokoulu
O. HARRINKOSKI

PUH. SODANKYLÄ 292

- SALORA TV- ja RADIOITA
- HOOVER KOTITALOUSKONEITA
- VALAISIMIA
- LIESIÄ
- SÄHKÖASENNUKSIA

NIEMEN SÄHKÖ

SODANKYLÄ - PUH. 412

**PÄIVÄN PARHAAT
ASKELEET VIEVÄT**

-KAUPPAAN

RANTALAN LEIPOMO

SUOSITTELEE TUOTTEITAAN

SODANKYLÄ PUH. 154

**HELVAR
TELEFUNKEN
SCHAUB LORENZ**

Radioliike Eino Korpi
SODANKYLÄ

**Tervetuloa valitsemaan
talvikalastusvälineet,
sukset ja luistimet**

RUNSAASTA VALIKOIMASTAMME.
Karvalanka- ym. mattoja hyvä valikoima

Väri ja Tapetti V. Simonen

SODANKYLÄ - Puh. 142

**Valokuvaamo
VALVIO**

SODANKYLÄ PUH. 144

GULF

IVALO - PUH. 283

E. HÄYRYNEN

IVALO

Puh. 105 — 271

Koivusen Kukkakauppa

IVALO 203

Maali- ja Konekota

P. NIEMINEN

IVALO 86

M-ASUSTEITA V. KÄNSÄLÄ

IVALO - Puh. 143

Miesten ja poikain asusteita sekä jalkineita.

Ostot erikoisliikkeestä
onnistuvat parhaiten!

E. PAULAVIRTA JA K:NI

IVALO 70—95

Graetz

IVALON RADIOHUOLTO

IVALO

KIRJAT ja

LELUT

MEILTÄ

KIRJATALO

KENKÄ-ASU

PETTERSSON

IVALO - PUH. 158

KESKUSBAARI

I. VÄLITALO

IVALO 193

VALINTA SOIKKONEN

IVALO 219

HUOLTOASEMA

P. Kaartinen

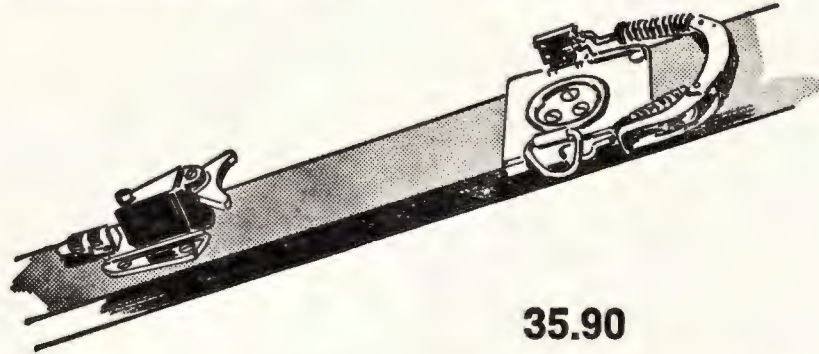
IVALO PUH. 59

Poronlihan ja kalan
erikoisliike

<p>AUTOKOULU H. VÄÄNÄNEN KEMIJARVI PUH. 562 as. 453</p>	<p>OSUUSLIIKE SALLA KEMIJARVI</p>
<p>Huonekalu-, kukka- ja arkkuliike ESKO HAKKARAINEN SALLA PUH. 10</p>	<p>Yhdyspankki LUOTTAMUSPANKKI KEMIJARVI — SALLA</p>
<p>RADIO- JA SÄHKÖLIIKE R. Kivelä SALLA PUH. 76</p>	<p>Ruukin Radio & Sähkö ROVANIEMENTIE 10 KEMIJARVI PUH. 666</p>
<p>SALLAN RADIO-TV SALLA PUH. 225</p>	<p>RUOKA- JA SEKATAVARAKAUPPA E. HEINÄJÄRVI SAVUKOSKI PUH. 74</p>
<p>KÄTEVÄ JA NOPEA HUOLTOPAIKKA ENSILUOKKAISIA TARVIKKEITA SHELL-huoltoasema KITTILÄ - PUH. 51</p>	<p> Myynti ja huolto Koillislapissa V. RAUMAN AUTOLIIKE Kemijärvi puh. 751</p>
<p>RUOKAA, KAHVIA, VIRVOKKEITA SHELL-huoltoasema K. KILPIMAA PELKOSENNIEMI PUH. 74</p>	<p><i>Sanomalehti</i> KOILLIS-LAPPI Puh. 136 ja 151 KOILLIS-LAPIN KIRJAPAINO Kemijärvi - Puh. 500</p>
<p>PELKOSENNIEMEN OSUUSKASSA AIKAMME PANKKIPALVELUA</p>	<p>PELKOSENNIEMEN APTEEKKI</p>

Slalom on valttia

Nyt on aika hankkia slalom-välineet, sillä pujottelurinteet houkuttelevat vauhdikkaaseen ulkoiluun.

35.90

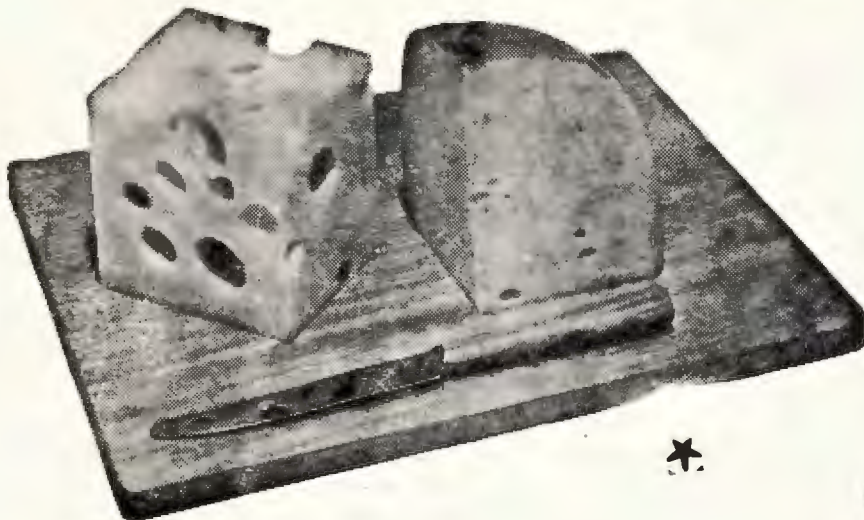
Slalomsiteet Ever New malli M. kalsat varmuussiteet. Kaaduttaessa
Eriomaiset, nykyaikaiset kannanta- siteet avautuvat automaattisesti.

Tervetuloa tutustumaan osastomme monipuolisiin valikoimiin!

SODANKYLÄN OSUUSKAUPPA
Urheiluosasto

VALION JUUSTOA

arki- ja juhlapöytään

HUOMIO

Vesteriseltä vaatteet!

Koulutettu henkilökuntamme auttaa Teitä kaikissa pukeutumista koskevissa asioissa. Toimitamme erikoistilauksia.

VESTERISEN PUKIMO

Sodankylä Puh. 83

